

ŠTORSKI OBČAN

september 2017 brezplačno
03/2017

Poština plačana pri pošti 3220 Štore

kazalo

KOLOFON

Odbor za izdajo časopisa si pridržuje pravico do sprememb in krajšanja prispevkov, če je le-to potrebno.

Prispevke s fotografijami pošljite po pošti na CD-ju ali na elektronski naslov: obcina@store.si. Zaradi predvidenega izida naslednje številke v decembru 2017 pričakujemo vaše prispevke do 15. novembra 2017.

Odgovorna urednica:
Mojca Rožman

Prispevke lektorirala:
Mojca Rožman

Uredniški odbor:
Karmen Gorjup Žgank
Rosvita Jager
Mojca Rožman
Ivanka Tofant
Dušan Volavšek

Foto naslovnice:
Karmen Gorjup Žgank

Foto zadnja stran:
Rosvita Jager

Prispevke zbrala:
Nena Kopinšek

Priprava za tisk:
Grafika Gracer, d.o.o.
Lava 7b, Celje

Štorski občan izhaja v nakladi 1700 izvodov. Poština plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 22 % davek na dodano vrednost.

4	Aktualno
7	Zgodilo se je
11	O delu društev
27	Znan obraz
29	Zanimivosti
31	Zeliščarstvo
32	Dogajanje v Domu Lipa
33	Duhovne strani
36	Srebrne niti
39	Utrinki iz osnovne šole in vrtca
43	Vabila

OBČINA ŠTORE

Cesta XIV. divizije 15, 3320 ŠTORE
E: obcina@store.si
T: 03/780 38 40
www.store.si

Uradne ure in uradne ure po telefonu:

ponedeljek: od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 15.00
sreda: od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 17.00
četrtek: odprta samo sprejemna pisarna
petek: od 9.00 do 13.00

Uradne ure župana Mirana Jurkoška:

ponedeljek-četrtek: od 7.30 do 9.00
sreda: od 15.00 do 17.00

KRAJEVNA SKUPNOST SVETINA

Svetina 6, 3220 ŠTORE
T: 031/654 354

Uradne ure predsednika krajevne skupnosti Svetina:

po predhodnem dogovoru na T: 031/654 354 (Andreja Videc)

Urejeno obračališče in parkirišče za avtobuse pri Osnovni šoli Štore

Gre za eno prednostnih naložb, ki si jo je občina zadala v tem letu, posebej z vidika varnosti in ureditve zelo problematičnega obšolskega območja. Izvedba del, ki so bila zaključena meseca avgusta 2017, je pomembno prispevala k razvoju javne infrastrukture, kakovostnejšemu stanju okolja in varnosti šolskih otrok.

Projekt za investicijo je pregledalo in odobrilo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, s katerim je občina podpisala pogodbo o sofinanciranju iz naslova 23. člena ZFO-1 v višini 38.194,00 EUR. Gre za nepovratna sredstva. Izbrani izvajalec gradbenih del, to je podjetje Interstar d.o.o. iz Štor, je izvedel rekonstrukcijo dovoza in uredil obračališče ter parkirišče za dva avtobusa. Pogodbena vrednost del je znašala 48.177,73 EUR z DDV.

Cesta je bila pred izvedbo del ožja, obračališče ni bilo urejeno, zato ni bil omogočen nemoten pretok prometa, posebno ob jutranji prometni konici. S septembrom pa se, ob nekoliko spremenjenem prometnem režimu, vzpostavlja večja urejenost in prometna varnost območja.

Meseca avgusta so bila prav tako zaključena gradbena dela na delu ceste Ulice Cvetke Jerin. Dela je prav tako izvajalo podjetje Interstar d.o.o. Poleg razširitve ceste se je uredil tudi hodnik za pešce. Pogodbena vrednost gradbenih del je znašala 47.852,87 EUR z DDV. Sredstva bo v celoti zagotovila občina iz proračuna.

Sočasno z obnovo ceste je bil obnovljen tudi vodovod in vodovodni priključki. Naročnika storitve sta javno podjetje VO-KA d.o.o. iz Celja in Občina Štore. Pogodbena vrednost del, katerih plačnik je VO-KA d.o.o., znaša 48.925,25 EUR z DDV.

– Benja Hrvatič

Pot »Po Štorah« sodeluje pri projektu Moja dežela - lepa in gostoljubna

Dolgoročno sporočilo projekta Moja dežela - lepa in gostoljubna je urejeno in gostoljubno okolje, ki je temeljni pogoj za uspešen razvoj turizma.

Turistična zveza Slovenije je v mesecu juniju 2017 že 26. leto zapored objavila tekmovanje Moja dežela - lepa in gostoljubna. Častni pokrovitelj projekta je predsednik RS, g. Borut Pahor. Projekt, ki urejeno in gostoljubno okolje prepozna kot predpogoj kakovostnega turizma, se začne na krajevnem nivoju, nadaljuje na občinskem in regijskem ter zaključi na državnem nivoju.

Občina Štore je sodelovala v kategoriji Tematska pot s tematsko potjo »Po Štorah«.

Poti tekmujejo v vtisu in privlačnosti, upravljanju in vzdrževanju, vodenju in ponudbi, dostopnosti in varnosti ter interpretaciji. Posredovane predloge poti je obravnavala posebna komisija in na podlagi strokovnih meril izbrala kandidate, ki so se uvrstili naprej na spletno glasovanje. V spletnem glasovanju je poleg štorske sodelovalo še 21 drugih poti. Pot »Po Štorah« je na spletnem glasovanju dosegla drugo mesto.

Zdaj potekajo ocenjevanja še na regijskem in državnem nivoju, njihov izid in končna razglasitev pa bo znana meseca oktobra 2017.

– Benja Hrvatič

Kmalu rekonstrukcija lokalne ceste Opoka-Gaji

Tudi jesenski meseci bodo investicijsko naravnani. Občina je trenutno v fazi priprave razpisne dokumentacije in povabila k oddaji ponudb za gradbena dela.

Pričetek del, katerih ocenjena vrednost je 96.309,00 EUR z DDV, je načrtovan meseca septembra, zaključek del pa v mesecu oktobru 2017.

Projekt za investicijo je pregledalo in odobrilo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, s katerim je občina podpisala pogodbo o sofinanciranju iz naslova 23. člena ZFO-1.

– Benja Hrvatič

Civilna zaščita Občine Štore

Občina Štore na novo organizira sile za zaščito, reševanje in pomoč ob naravnih in drugih nesrečah – civilno zaščito.

Vse občane, ki so pripravljeni sodelovati v enotah civilne zaščite in pomagati v primeru različnih nesreč, vabimo, da se nam pridružijo.

Dodatne informacije so vam na voljo na tel. 03/780-38-46 (Lidija Buser).

– Občina Štore

Poziv vsem lastnikom psov

Na Občino Štore prihaja vedno več pritožb občanov glede pasjih iztrebkov, ki jih nevestni lastniki puščajo tako na javnih površinah kot na zasebnih zemljiščih in kmetijskih površinah. Največ pritožb prihaja iz naselij Lipa, Kompole in Draga, se pa ta težava pojavlja tudi v drugih delih občine.

Dolžnost vseh lastnikov psov je, da počistijo za svojimi ljubljenci. Pasji iztrebki onesnažujejo okolje in so zelo neprijetni za prebivalce. Prav tako lahko pasji iztrebki ogrožajo zdravje ljudi in domačih živali, saj so prenašalci različnih okužb in zajedavcev.

Posebej opozarjamo, naj lastniki psov le-teh ne vodijo na mesta, kjer se igrajo otroci.

Po Odloku o javnem redu in miru v Občini Štore je na javnih zelenih površinah, kot so parki, otroška in športna igrišča, prepovedano pustiti pse brez nadzora ali voditi pse brez vrvice, v primeru onesnaženja javnih zelenih površin s pasjimi iztrebki pa morajo lastniki psov le-te takoj odstraniti. Z odlokom je predpisana tudi globa za kršitve teh določb, in sicer v višini 90 EUR.

Glede na navedeno pozivamo vse lastnike psov, da spoštujejo ostale prebivalce občine, vodijo pse na sprehod, kjer je to primerno, in počistijo za njimi. Tako bo bivanje v naši občini bolj prijetno.

- Občina Štore

Našo občino krasijo nove tablice. Upam, da je besedilo izvirno in da bo v poduk vsem tistim, ki ne čistijo iztrebkov svojih pasjih ljubljencev!

Verica Štante

Čebelji pridelki - odlično darilo

Jesen je čas priprav na zimo, ko napolnimo zaloge in brezskrbno pričakamo zimo. Saj poznate tisti dobri občutek, kajne? Ob tem pa tudi že razmišljamo, kako bomo obdarovali naše najdražje in znance, saj se čas praznikov približuje z izjemno hitrostjo in še preden se bomo dobro zavedli, bodo prazniki tu. Pa smo zopet v dilemi, kaj podariti našim najdražjim in kako jim izkazati pozornost in hvaležnost.

Čebelji pridelki so vsekakor izbira, s katero ne morete zgrešiti. Slovenski medovi s široko paleto okusov lahko razveselijo še tako zahtevnega uporabnika in hkrati nudijo možnost, da prav vsakega obdarjenca razveselimo z drugim okusom. Čudovito je spoznavati paleto različnih okusov slovenskih medov in najti najljubšega med njimi. Tudi za marsikoga še neodkriti čebelji pridelki, kot so cvetni prah, matični mleček, propolis, medica, medeni liker in peneča medica postajajo vedno bolj prepoznavni in zanimivi za kupce. Zlasti takrat, ko potrebuje-

mo izdatnejše blagodejne učinke, ki jih bomo znali poiskati in najti pri slovenskih čebelarjih. Sveče iz čebeljega voska bodo z mehko rumeno svetlobo in prijetnim vonjem v nas zbudile nostalgijo po starih časih, ko so ljudje zelo drugače preživljali večere kot dandanes.

Čebelji pridelki so tesno povezani s tradicijo čebelarstva na Slovenskem in so primerni tudi kot protokolarno darilo tako znotraj kot zunaj naših meja. Širjenje pomena slovenskega čebelarstva in predstavitev zunaj meja nas dela prepoznavne v tujini. Peneča medica, ki so jo razvili slovenski čebelarji, je edinstvena, narejena izključno iz medu in vode po klasičnem postopku z vrenjem v steklenicah. Nanjo smo čebelarji še posebej ponosni, saj je primerna za posebne priložnosti. Tudi

pobuda Čebelarke zveze Slovenije za Svetovni dan čebel nas postavlja na sam svetovni oder dogajanja in prepoznavnosti.

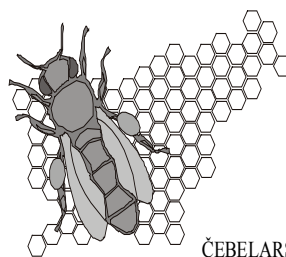
Širok spekter čebeljih pridelkov boste dobili v primernih darilnih embalažah in jih s pridom uporabite za obdarovanje ob najrazličnejših priložnostih, še zlasti, ko želite iz rok dati le najboljše.

Čebelji pridelki so darilo čebel in narave - podarite košček narave.

– Nataša Klemenčič Štrukelj,
svetovalka specialistka za ekonomiko

Povabilo k sodelovanju na Festivalu čebelarke pesmi - Lukovica 2017

Petje in čebelarjenje sta del slovenske kulture in zato smo se pri Čebelarke zvezi Slovenije v sodelovanju z Občino Lukovica odločili za organizacijo 2. Festivala čebelarke pesmi. Na ta način želimo pevske ansamble spodbuditi k izvajanju nedvomno številčnih in malo znanih pesmi s čebelarke vsebino, skladatelje pa k pisanju novih.

ČZS

ČEBELARSKA ZVEZA SLOVENIJE

Brdo pri Lukovici 8, 1225 Lukovica
tel. 01 7296 100, fax. 01 7296 132

Festival čebelarke pesmi bo potekal v **petek, 1. decembra 2017**, v popoldanskem času v Lukovici. Podroben program festivala bomo objavili po prejemu prijav pevskih ansamblov k sodelovanju.

K sodelovanju vabimo odrasle pevske ansamble - moške, ženske ali mešane, ki se boste na festivalu predstavili s tremi slovenskimi pesmimi po vašem izboru, ena od njih mora ime-

ti čebelarke vsebino. Izvedbo pesmi s čebelarke vsebino bomo strokovno ocenili in najboljšo tudi nagradili.

Rok za prijavo k sodelovanju je **15. oktober 2017**, obrazec za prijavo je objavljen na spletni strani Čebelarke zveze Slovenije, na voljo pa je tudi na e- naslovu: matej.mandelj@czs.si

– Čebelarke zveza Slovenije

Zimzeleni venci na Svetini

Na "svetoščevo" (ali šentoščevo) nedeljo so lahko romarji k Mariji Snežni, ki so priromali na prvo nedeljo v avgustu v starodavno svetišče na Svetino, poleg ostalega občudovali tudi zelene vence, ki so v dolgih lokih viseli s stropa v prezbiteriju in ladji ter zaljšali kor.

Letos so bili venci narejeni iz zimzelena, latinsko *vinca minor*, ki mu v ljudski govorici pravimo "žingrl". Zimzelen uspeva po vsej Sloveniji do gorskega pasu, v okolici Svetine pa v zadostni količini le na določenih krajih. Ustrezajo mu stari listnati gozdovi, kjer je na tleh dovolj hranljive prsti. Zelene vse leto, njegov cvet je nežne modre barve. Zimzelene korenine se plitko pahljačasto razpredejo, steblo je kolenčasto, listi pa so suličaste oblike, dolgi 2 do 4 cm in široki 1 do 2,5 cm. So temno zelene barve in na stebelu nameščeni nasprotno, razen vrhnjih listov, ki se zaključujejo v obliki vretenca. Zgornja ploskev je bleščeča, zato se na površini lesketajoče odbija svetloba, sončna ali umetna, kar daje zimzelenim vencem v cerkvi in na prostem poseben čar.

Vsak opazovalec lahko ugotovi, da je za več kot 100 metrov vencev, kolikor jih je viselo v cerkvi, potrebnih veliko spretnih rok. Približno štirinajst dni pred praznikom je potrebno po "žingrl" v gozd, letos smo odšli v "Tomaževo hosto" v Kanjuce. Odraslim so se pridružili tudi otroci. Ob star porob je gospodar Tone prislonil nekaj steklenic, iz katerih je natočil vsem občasno žejnim nabiralcem. Med nabiranjem zimzelenih "pušelcev" se je dalo tudi pogovarjati in šaliti. Z odlično pehtranovo potico nas je pred odhodom domov pogostila še Slapšakova Marica.

Naslednjo nedeljo smo se zbrali v Svetlem Dolu pri Fani in Ivanu Ulaga. V prijetno osenčenih prostorih smo si razdelili delo. Vešči prsti Marinke, Martine in Fanike so k odmerjeni debelejši vrvici dodajali majhne šopke zimzelena, ga tesno ovili s tanjšo vrvico, vmes pa sproti preverjali ustreznost debeline venca. Venec je namreč elegantno lep, če je po vsej dolžini čim bolj enakomerno pleten. Zbrani pri delu morajo biti tudi pomočniki in pomočnice, ki majhne šopke pripravljajo. Steblo zimzelena je treba skrajšati, ga očistiti odvečnih listov in ga položiti na mizo, od koder ga pravočasno poda v roke ženi, ki pleče, zadnji pomočnik v vrsti.

Med pletenjem, ki je trajalo več ur, je vse zbrane obiskal tudi svetinski župnik, dr. Vinko Kraljič, ki je pohvalil ohranjanje starega običaja. Ključar Brane Mlakar, ki je skupaj s pomočniki pripravil tudi okrogel venec za mlaj, na koncu dela ni poskrbel samo za malico, ampak je organiziral, da so bili venci še isti večer obešeni na svoje mesto v svetišču. Tam bodo ostali vse do poznih jesenskih dni in nas še dolgo spominjali na praznično avgustovsko vzdušje.

– Betka Vrbovšek

Praznovanje praznika Krajevne skupnosti Svetina in zaključek 11. pohoda po Anzekovih poteh

Vroči sončni dnevi, ki jih je bilo v letošnjem poletju v izobilju, so se s prvimi septembrskimi dnevi dokončno poslovili. Prvo soboto v septembru, ko tradicionalno združimo praznovanje praznika Krajevne skupnosti Svetina z zaključkom letos že enajstega pohoda po Anzekovih poteh, smo se prebudili v turobno oblačno jutro. Kljub temu se je iz Laškega na Svetino podalo 80 pohodnikov, ki so se ob pohodu spominjali poti,

po katerih je hodil v Laško igrat znani ljudski godec, legendarni kapelnik svetinske godbe na pihala in notalist Ivan Ulaga – Vrhovski Anzek. Ker je pohodnike na Svetini pričakal dež, smo se odločili nagovore in srečanje godb izpeljati v cerkvi Marije Snežne. Po sveti maši, ki jo je vodil celjski škof, msgr. dr. Stanislav Lipovšek, so zbrane pohodnike in krajanega nagovorili: župan občine Štore, gospod Miran Jurkošek, župan

občine Laško, gospod Franc Zdolšek, in predsednik Zveze kulturnih društev občine Laško, gospod Ivan Medved. Program prireditve so popestrile skladbe, ki so jih zaigrali posebej za to priložnost združeni godbeniki godb iz Laškega, Šentjurja, Štor, domače Svetine in veteranske godbe Gambrius iz Laškega. Žal pa zaradi izjemno slabega vremena nismo mogli izvesti iger med zaselki KS Svetina in tradicionalnega druženja z ansamblom.

V imenu Krajevne skupnosti Svetina se zahvaljujem župniku dr. Vinku Kraljiču za gostoljubnost, da smo lahko nagovore izpeljali v cerkvi, županu Miranu Jurkošku in zaposlenim na

Občini Štore za podporo pri organizaciji, Janiju Jurkošku in Vinku Horjaku za kuhanje golaža, vsem gospodinjam, ki ste spekle kruh, gasilcem PGD Svetino za pripravo prostora in vsem svetnicam in svetnikom za pomoč pri izvedbi dogodka. Upam, da nam bo vreme prihodnje leto bolj služilo!

– Andreja Videc,
predsednica KS Svetina

Praznovanje 8. dneva gasilca Gasilske zveze Celje v Štorah

Prostovoljno gasilstvo ima na Celjskem dolgo tradicijo. Prvo gasilsko društvo na širšem celjskem območju je bilo ustanovljeno v letu 1870 v Laškem, le leto dni kasneje, 28. septembra 1871, pa je bila v Celju zaradi obvarovanja pred požari in naravnimi nesrečami ustanovljena Požarna bramba Celje. V

spomin na ta dogodek Gasilska zveza Celje zadnjih osem let vsako leto v septembru obeležuje dan gasilca.

ZGODILO SE JE

Gasilska zveza Celje združuje enajst prostovoljnih gasilskih društev z območja Mestne občine Celje in tri prostovoljna gasilska društva občine Štore. Zanje opravlja organizacijske in strokovne naloge gasilstva zlasti v zvezi s kadrovanjem in usposabljanjem gasilcev, razvojem ter opremljanjem gasilskih enot in povezovanjem med članicami gasilske zveze in občini na območju, na katerem deluje.

prostovoljnih gasilskih društev Prožinska vas, Svetina in Štore podpisali pogodbo o izvajanju javne gasilske službe. Pogodba ureja organizacijo in izvajanje javne gasilske službe, način njenega financiranja, nadzor nad delovanjem ter druge obveznosti v zvezi s porabo javnih finančnih sredstev za potrebe izvajanja javne gasilske službe v občini Štore. Z novo pogodbo so pogodbenice partnerice na novo razdelile naloge in bodo s tem omogočile še kakovostnejše izvajanje gasilske službe na območju občine Štore.

Gostiteljica letošnjega že osmega dneva gasilca je bila občina Štore. 21. septembra je v Kulturnem domu potekala svečana prireditev, na kateri so zbrane nagovorili predsednik Gasilske zveze Celje, gospod Vinko Sentočnik, župan občine Štore, gospod Miran Jurkošek, in namestnik predsednika Gasilske zveze Slovenije, gospod Janko Cerkvenik. V svojih nagovorih so poudarili pomen prostovoljnih gasilskih društev za območje, na katerem delujejo, ter orisali delo na področju gasilske organizacije v letošnjem letu. Na prireditvi je Gasilska zveza Celje podelila tudi dve plaketi v zahvalo za podporo gasilstvu in dobro sodelovanje. Plaketi sta prejela Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo – odbor Celje in Policijsko veteransko društvo za celjsko območje SEVER. Prireditev je popestril kulturni program, v katerem so nastopili Tamara in Aljaž Šumej ter Maša in Žiga Volavšek.

V sklopu osrednje prireditve so župan občine Štore Miran Jurkošek, občinski gasilski poveljnik Franc Hrovat, predsednik Gasilske zveze Celje Vinko Sentočnik ter predsedniki

V petek, 22. septembra 2017, ob 18. uri je na Svetini potekala velika gasilska vaja z namenom preveriti operativno sposobnost gasilskih enot, ki delujejo na območju GZ Celje in delovanje ter vodenje enot pri večjem požaru v strnjem naselju. Predpostavka vaje je bila, da je zaradi udara strele prišlo do požara na lesenem delu ostrejša šole, nato pa se je pričelo kaditi tudi iz bližnjega gospodarskega poslopja, v katerem je pričelo goreti zaradi obločnega ognja iz vtičnic ob udaru strele v sosednjo šolo. V vaji je sodelovalo 60 prostovoljnih in poklicnih gasilcev. Prikazali so gašenje in reševanje v strnjem kmečkem naselju ter reševanje in sanacijo ob razlitju kurilnega olja. Vaja je bila štabno vodena. Štab so sestavljali poveljnik GZ Celje Janez Senica, občinski poveljnik Občine Štore Franc Hrovat, poveljnik poveljstva Mestne občine Celje Vasja Krenker, član poveljstva MOC Marjan Jesenek in poveljnik domačega društva Marjan Krajnčan. Po končani vaji je sledil postroj vseh sodelujočih enot in predaja raporta predsedniku Gasilske zveze Celje.

Ob tej priložnosti se v imenu Gasilske zveze Celje iskreno zahvaljujemo županu občine Štore, gospodu Miranu Jurkošku, in županu Mestne občine Celje, gospodu Bojanu Šrotu, ter zaposlenim na obeh občinah za pomoč in podporo pri organizaciji dogodka. Ob praznovanju 8. dneva gasilca smo tako gasilci znova dokazali, da znamo in zmoremo medsebojno odlično sodelovati in skrbeti za varnost naših občank in občanov.

– Andreja Videc, Gasilska zveza Celje

Pomagajmo pomagati - SHRAMBICA V Štorah

Kako lepo je videti zvedav pogled otrok, ki so neobremenjeni s krutostjo sveta. Starši in učitelji so vzgojitelji, po katerih se otroci najbolj zgledujejo.

Drugačnost ljudi, drugačnost življenja, s katero se srečujemo starši in učitelji, skušajo razložiti na način, da jim je razumljen, saj je drugačnost večini otrokom tuja in se z njo ne srečujejo prav pogosto. Pa vendar učitelji v osnovnih šolah to znajo, znajo na prijazen način.

Učiteljica OŠ Štore je na Veričino prošnjo spodbudila otroke, da so izdelali plakat, ki bo krasil našo shrambico. Plakat bo prijazno privabil poglede mimoidočih, shrambico je naredil prijaznejšo in toplo, kar pomeni, da shrambica služi svojemu namenu: POMAGATI.

Otrokom sem na kratko povedala, kako pomembno je, da spoštujemo drug drugega, da spoštujemo drugačnost. Ni sramota pomagati, ni sramota biti drugačen in ni sramota sprejeti ponujeno pomoč.

Stopimo skupaj z roko v roki in skupaj pomagajmo.

Zahvaljujemo se vsem, ki pomagate pomagati, učiteljici in otrokom OŠ Štore, gospodu županu in občanom, ki so si vzeli čas in sodelovali pri otvoritvi naše shrambice.

→ Dragica Mirnik, predsednica MDDI Celje,
in Verica Štante

*Že lep čas v naši shrambici zbiramo različne stvari, ki jih nekateri ne potrebujejo, drugim pa pridejo zelo prav. Socialno šibki si marsičesa ne morejo kupiti. Že mnogim invalidom, občanom Štor in ljudem iz drugih občin smo razdelili donirana oblačila, higienske pripomočke, tehnične pripomočke, posteljnino in drugo. Ker vemo, da živimo v času, ko si bo veliko družin pred začetkom novega šolskega leta belilo glave, kako opremiti otroke s šolskimi potrebščinami, smo se odločili, da bomo v tej smeri pomagali! Ja, pomagali s pomočjo dobrih ljudi, donatorjev. Mnogi podarjajo, a ne želijo biti imenovani. Iz srca jim hvala! Z njihovo pomočjo smo obdarili in opremili otroke in s tem pomagali odpraviti skrb in žalost marsikateremu staršu. Nekaj zvezkov in drugih šolskih potrebščin smo podarili otrokom OŠ Štore, s katero zelo dobro sodelujemo. Strokovni delavci najbolj vedo, kdo potrebuje naše donirane stvari...
Hvala vam, srčni ljudje, hvala, dragi donatorji, za vaše darove, hvala OŠ Štore, ki pomaga pomagati.*

Dragica Mirnik, Verica Štante

Kofukan World Cup – Pariz 2017

V četrtek, 6. aprila, smo se zgodaj zjutraj karateisti iz Ljutomera, Štor, Celja in Polzele z avtobusom odpravili na dolgo pot proti Franciji, na svetovni karate Kofukan pokal. Večino poti sem prespala, saj je vožnja trajala dolgih 18 ur v eno smer. V petek smo okoli 13. ure prispeli v mesto Evry, ki je od Pariza oddaljeno le nekaj kilometrov.

Že prvi dan smo imeli trening kar na parkirišču pred hotelom, kjer smo bili nastanjeni. Na tekmovanju, ki se je pričelo v soboto, je sodelovalo 12 držav. V soboto smo tekmovali karateisti, starejši od 16 let. Zjutraj smo se z avtobusom odpravili proti športni dvorani. Zaradi nedavnih incidentov po vsej Evropi so nas pri vhodu najprej pregledali varnostniki.

Najprej smo tekmovali v kategoriji kate skupinsko, kjer smo se v prvih dveh krogih odlično odrezali, saj smo obe ekipi premagali s 5:0. Finale je sledilo kasneje, po koncu vseh kategorij, le na enem borišču. Pripravljati sem se začela za individualni nastop. Priznati moram, da letošnje leto na tatami nisem stopila tako samozavestno kot vsa leta do sedaj, ker se nisem tako temeljito pripravljala kot prejšnja leta. Uspešno sem opravila »kvalifikacije« in se uvrstila v ožji izbor, kjer nas je od prijavljenih 13 tekmovalk ostalo 8. Prva dva kroga sem zmagala s 5:0, tretjega, v katerem sem tekmovala

proti lanski finalistki s Švedske, pa sem zmagala z 2:3. Šele po tej zmagi sem začela spet verjeti, da mi lahko ponovno uspe in še četrtič zapored ubranim svoj naslov. Ko so bili znani finalisti vseh štirih kategorij, so nas poklicali na tatami, kjer se je odvijal finale. Bila sem zelo nervozna in polna mešanih občutkov. Končno sem se zavedla, da sem spet »tu«, pred celotno dvorano, ki bo gledala moj nastop, čakam in »dam vse od sebe«. Ponosna in pripravljena sem z rdečim pasom stopila na tatami. »Dva globoka vdih in gremo!« Potrudila sem se in kato izvedla samozavestno in sproščeno. Nisem pričakovala, da bom še imela toliko moči, da kato izvedem tako, kot najbolje znam. Moja nasprotnica je bila

predstavnica Francije. Tudi ona se je trudila po najboljših močeh. Ko je zapiskala piščal glavnega sodnika, so se dvignile le rdeče zastavice, kar je pomenilo, da sem zmagala s 5:0 in ponovno, že četrtič zapored, pridobila naslov svetovne Kofukan prvakinja. Kurja polt, hiter nasmeh do ušes je vse, kar znova in znova podoživljam ob mislih na zmago. Prejemanje čestitk, objemov in stiskov rok pa je vse, kar sodi zraven po končanem tekmovanju. Pripraviti sem se morala še na finale ekipnih kat, kjer smo na koncu zasedli 2. mesto. Premagali so nas predstavniki Portugalske. Počakali smo še na podelitve in se z avtobusom vrnili nazaj do hotela. Naslednji dan smo starejši navijali za karateiste, mlajše od 16 let. Vsi so bili zelo uspešni in si priborili veliko medalj.

V ponedeljek, 10. aprila, je bil čas za odhod domov. Zaradi stiske s časom smo se le za kratek čas ustavili v centru mesta Pariz. Peljali smo se mimo Slavoloka zmage, prečkali reko Seno in se sprehodili do znamenitega Eifflovega stolpa. Nekaj časa kar nisem mogla verjeti, da stojim pod njim. Kmalu smo se z avtobusom odpravili naprej proti domu. Peljali smo se po Elizejskih poljanah do Obeliska, nato pa še mimo Louvra. Sledila je dolga pot do doma, kamor smo prispeli v torek v zgodnjih jutranjih urah.

– Urška Krašovec

Strelsko tekmovanje

Strelsko društvo Kovinar je organiziralo strelsko prvenstvo ob prazniku samostojnosti in enotnosti ter občinskem prazniku. V petek, 23. 6. 2017, se je ob 17. uri zbrala skupina tekmovalcev različnih starosti. Začetek tekmovanja je s svojim spodbudnim govorom odprl župan občine Štore, g. Miran Jurkošek. Strelsko društvo Kovinar je pripravilo za vse strelce zračne puške in strelivo. Streljalo se je na 10 m. Strelišče ima 8 strelskih mest z avtomatskimi nosilci tarč. Naši člani so pomagali na strelskih mestih. Vsi tekmovalci so bili zelo disciplinirani. Tekmovanje je potekalo po starostnih skupinah: pionirji, mladinci, ženske, seniorji ter veterani. Skupno je tekmovalo 16 tekmovalcev. Najštevilnejša skupina so bili veterani. Doseženi so bili naslednji rezultati (po starostnih skupinah):

Pionirji

1. mesto Sebastijan Sikošek z doseženimi 66 krogi.
2. mesto David Gajšek z doseženimi 64 krogi.

Mladinci

1. mesto Mateo Ježovnik z doseženimi 66 krogi.
2. mesto Maj Lesjak z doseženimi 44 krogi.

Ženske

1. mesto Vesna Inkret z doseženimi 72 krogi.
2. mesto Maja Gajšek z doseženimi 33 krogi.

Seniorji

1. mesto Gabriel Gajšek z doseženimi 89 krogi.
2. mesto Boštjan Sikošek z doseženimi 74 krogi.

Veterani

1. mesto Rudi Doberšek z doseženimi 71 krogi.
2. mesto Milan Vrbajac z doseženimi 70 krogi.
3. mesto Milan Žibert z doseženimi 69 krogi.

Čestitamo vsem tekmovalcem z vabilom, da naslednje leto pripeljete še kakega ljubitelja strelstva. Posebej smo veseli mladih strelcev.

Po končanem tekmovanju smo razdelili odličja. Strelsko društvo je pripravilo dobro malico in pijačo. Vsem članom in članicam se zahvaljujem za pomoč pri pripravi in izvedbi tekmovanja.

Vidimo se prihodnje leto!

– Vlado Bogdanović

Pregled dela Planinskega društva Železar Štore v obdobju od januarja do avgusta 2017

V tem obdobju smo izvedli in uspešno izpeljali številne pohode in aktivnosti.

V začetku leta smo izpeljali zimski pohod na Peco. V društvenih prostorih je potekal praktični in teoretični prikaz nudenja prve pomoči za mlade planince OŠ Štore. Izpeljali smo Občni zbor, v steni Srebotnika pa demonstracijo v vzpenjanju po vrvi.

S Turističnim društvom in OŠ Štore smo izpeljali aktivnost pod kozolcem.

S CICI in osnovnošolskimi planinci smo naredili nekaj zelo lepih izletov in pohodov.

To leto nam bo ostalo v spominu po hudi vročini ter veliki gneči na cestah. Zaradi tega smo morali naše aktivnosti spreminjati in iskati bližnje kraje. Gorenjsko smo morali zaradi transferja opustiti, saj bi zaradi gneče in nepretrganih kolon naše aktivnosti morali načrtovati za več dni. Zato smo obiskali naše, savinjske gore, ki so prav tako privlačne in še manj obljudene kot gorenjske. Udeležba na vseh pohodih je bila

glede na vročino nihajoča. Zaključna izleta osnovnošolskih planincev na Lisco in CICI planincev na Veliko planino sta bila še posebej obiskana, saj se je omenjenih pohodov skupno udeležilo več kot 200 pohodnikov.

Skupini KORENINE in sekcija POHODNIKI so svoje aktivnosti izvajali po svojih zastavljenih programih.

OBRAZLOŽITEV CICI ČLANARINE

Vsem CICI PLANINCEM, ki so vključeni v planinski krožek in so izpolnili PRISTOPNO IZJAVO, članarino Planinske zveze Slovenije, ki znaša 7,00 €, krije naše društvo.

Vsak CICI planinec prejme ob včlanitvi v planinski krožek v vrtcu (in s tem v naše planinsko društvo) knjižico CICI PLANINEC, PLANINKA, v kateri ima nalepljeno znamko plačane članarine PZS za tekoče leto, zavarovalno kartico in potrdilo o plačilu članarine, ki jo je poravnalo naše društvo.

OSNOVNOŠOLSKI PLANINCI ob včlanitvi v planinski krožek in plačilu članarine (7,00 €) prejmejo knjižico MLADI PLANINEC, PLANINKA, v kateri se nahajajo nalepljena znamka, zavarovalna kartica in potrdilo o vplačilu.

Vsak, ki poravna članarino PZS, s tem postane polnopravni član ene najštevilčnejših organizacij v Sloveniji.

Članstvo velja od 1. 1. 2017 do 31. 1. 2018.

Več informacij dobite na tel. št.: 051/384-837 (Rajko) in 040/515-099 (Valter).

Pristopne izjave za včlanitev otrok v planinski krožek dobite pri vzgojiteljici Ditki Rednak, v šoli pri mentorici Manici Doberšek, odrasli pa pokličite na omenjeni telefonski številki.

Članarino pobiramo še do konca meseca septembra. Vsi, ki bi radi svoj prosti čas preživeli malo drugače, ste lepo vabljeni, da se nam pridružite.

→ ValterJelen

Bolivija – Potovanje in vzpon na Huayna Potosi (6088m) - (7. 7. - 28. 7. 2017)

Moja dolgoletna gorniška želja je bila, da bi enkrat v življenju stopil višje od 5000 metrov. Tako je letos prišel čas, da to izpeljem. Odločal sem se med Damavandom (Iran) in Huayno Potosi (Bolivija). Na koncu je prevladalo nekaj, kar je dlje in

višje, to je potovanje po Boliviji in vzpon na 6088m visoko goro Huayna Potosi.

Bolivija ima izjemno pokrajino s superlativi v svetovnem pomenu: La Paz – najvišje ležeča prestolnica z najvišje ležečim letališčem, Potosi – najvišje ležeče mesto z rudnikom srebra na 4200m, Coroico – najnevarnejša cesta, Uyuni – največje slano jezero, Titicaca – najvišje ležeče plovno jezero, po drugi strani pa še nižjeležeče porečje tropske Amazonije in še bi lahko našteval. Vsi ti superlativi nas izzivajo in vabijo, da jih obiščemo. Bolivija nam jemlje sapo ne le zaradi krasnih razgledov, temveč tudi zaradi redkega zraka, saj so skoraj vsi kraji, ki jih obiskujemo, na višini okoli 4000m, vrhovi gora pa segajo tudi preko 6000m.

V četrtek, 6. julija, ob polnoči, smo se zbrali v Ljubljani in se odpeljali do italijanskega letališča v Bologni. Skupina 16 članov odprave je poletela preko letališč Madrid in Miami do

mesta Santa Cruz v Boliviji, kamor smo prispeli v soboto, 8. julija, zjutraj. Čeprav je bila na tem koncu sveta zima, je bilo prijetno toplo, ko smo izstopili.

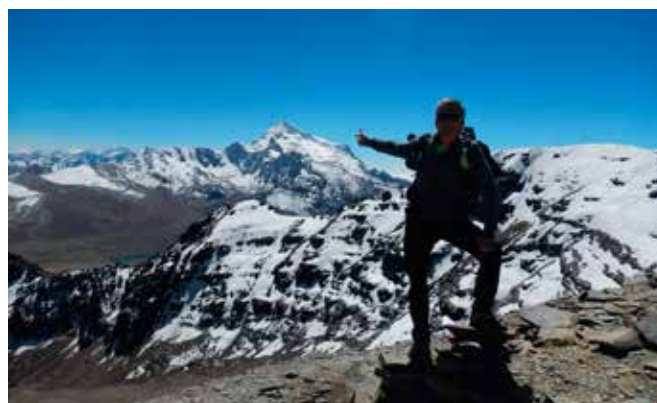
Po ogledu mesta Santa Cruz smo se še isti dan popoldan odpravili na 12-urno nočno vožnjo do mesta Sucre, ki leži na višini 2800m in je po ustavi glavno mesto Bolivije. Tu smo si poleg samega mesta ogledali še prave pravcote stopinje dinozavrov. Zaradi tektonskih premikov so se tla, kjer so nekoč hodili ti velikani, dvignila in zdaj je to ogromna stena. Stopinje, ki so kot sledi, smo si lahko ogledali čisto od blizu. Zanimivi so bili tudi kipi dinozavrov v naravni velikosti, res smo si lahko predstavljali, kako ogromni so bili nekateri.

Iz Sucreja smo se po ovinkasti cesti v starem avtobusu peljali do najvišje ležečega mesta na svetu, Potosi. Mesto leži pod goro Cerro in se vzpenja po njej. Tu smo si ogledali muzej koke in mestno jedro. Znano je predvsem po rudniku srebra, ki je na višini 4200m in deluje še danes. Življenjska doba rudarjev v tem rudniku je pod 40 let. Rudnik smo si tudi ogledali, a preden smo vstopili in šli po rovih, smo se oblekli v

rudarska oblačila in poskusili njihovo žganje z 90 % alkohola. Po ozkih, zaprašenih rovih smo se stežka prebijali, saj je tudi dihanje na taki višini otežkočeno. Razmere v rudniku so res zastrašujoče.

Naslednji dan smo šli naprej, do mesteca Uyuni, ki je bilo nekoč trgovska postojanka, danes pa živi le od turizma. Najprej smo si ogledali pokopališče vlakov, nato smo pot nadaljevali in ko smo prispeli do velikanske ravnice, nas je zaslepila belina sonca, ki se je odbijala od belih tal. Salar de Uyuni je namreč ravnina iz soli, ki je velika kar za polovico Slovenije. Ogledali smo si hotel, zgrajen iz soli, ter se sprehodili po samem jezeru. V bližini je tudi postavljen kip, ki spominja na dirko Pariz-Dakar, ki je potekala tod mimo. Nato smo se popeljali še do čudovitega otoka kaktusov. Pravzaprav ga zdaj ne obdaja voda, temveč sol, vendar se zdi, ko si na njem, da so džipi kot čolni parkirani ob njem. Na obrobju Salarja stoji nekaj hotelov iz soli, v enem smo tudi prespali.

Naslednji dan smo odšli na tridnevni safari z džipi. Vozili smo se mimo lagun, puščav, vulkanov, gejzirjev. Pri enem termalnem vrelec na višini skoraj 5000m smo se tudi kopali! Videli smo flaminge, rdeče jezero in puščavo Salvadorja Dalija, ki je polna kamnitih gmot, ki izgledajo kot kreacije tega slikarja. Celotna tridnevna izkušnja je bila res nepozabna in tudi naporna pot nazaj v Uyuni pozabljena ob vsem vidnem!

Iz Uyunija smo se z nočnim busom zvečer odpeljali v mesto La Paz, kamor smo prispeli zgodaj zjutraj. La Paz je admini-

strativno glavno mesto Bolivije in se razprostira na višini od 3600 m do 4000 m. Nastanili smo se v hotelu in si ogledali mesto. Res zanimive so tu ženske, ki se jim špansko reče »cholite«. Oblečene so v nekakšno bolivijsko nošo, najbolj zanimiv dodatek pa je majhen, ponavadi črn klobuček na glavi.

Naslednji dan smo odšli na tridnevni trekking. Z avtobusom smo se odpeljali v Cordillero Real do pastirske kočice na višini 4200m. Tam so lokalni vodniki natovorili opremo za taborjenje na osle, mi pa smo z nahrbtniki nadaljevali pot do prvega tabora. Prenočili smo v šotorih, kjer nas je ponoči precej zeblo. Drugi dan trekkinga smo hodili dobrih 8 ur in prečkali dva prelaza na višinah okrog 5000m, vmes smo na redkih zelenicah videli veliko lam in ovac. Trekking smo naslednji dan nadaljevali do prvega baznega tabora na višini 4750m, kjer smo prespali v bivaku. Naslednje jutro smo nadaljevali, otovorjeni z vso opremo, tudi tisto, ki so jo prej nosili osli, z vzponom do drugega baznega tabora oziroma zavetišča na 5130m. V dobrih dveh urah smo prišli do kočice, ki stoji na koncu skal oziroma na začetku ledenika. Stavba, kjer smo lahko prespali in se okrepčali, je bila preprosta. Po zgodnji večerji smo šli takoj spat, saj nas je sredi noči že čakal vzpon na vrh. To noč nismo skoraj nič spali. Jaz sem dvakrat skoraj zaspal, nato pa se zbudil hlastajoč za zrakom, saj na 5100m pač ni kisika na pretek. Ob pol enih ponoči smo že vstali in nekaj malega pojedli, se opremili v ledeniške naveze: dereze, cepin, lučka, plezalni pas, vrv, pa dve plasti hlač, dve plasti rokavic, kapa, čelada... Ob enih smo krenili na vrh. Zapičiš cepin v sneg in greš naprej proti cilju z zavedanjem, da te čaka še kar nekaj dobrih ur hoje po poti, ki ni ravno sprehod. Popade te rahla kriza, ki jo moraš prebroditi. Ne morem povedati, kako je bilo

naporno. Hodiš kot zombi in občutek imaš, da telo ne zmore več, glava pa ti govori: »Še malo, še čisto malo, saj bom ...«

V 5 urah smo naredili približno 1000 višinskih metrov, v povprečju 200m na uro. Bolj kot smo bili proti vrhu, bolj smo bili "fertig". Z zadnjimi močmi smo se nekako privlekli na vrh, kjer smo nato vsi kakšnih 5 minut obsedeli na tleh v tišini. Nismo mogli verjeti, da nam je uspelo. "Bravo mi!", smo si rekli. Po fotografiranju smo se isti dan spustili do prvega baznega tabora na višini 4750m in se potem z avtobusom odpeljali v mesto La Paz. Seveda smo zvečer nazdravili na srečen vzpon! Iz La Paza smo naslednji dan odšli še na izlet v Tiwanako, pomembno predkolumbovsko arheološko območje v Boliviji, in si ogledali predinkovske ruševine.

In že je bila na vrsti naslednja pustolovščina, »cesta smrti«. Najnevarnejša cesta na svetu si je ta nelaskavi naziv prislužila s številom ponesrečencev. Makadamska, le kake tri metre široka cesta, je vsekana v tako strma pobočja, da se ti zvrsti, že ko jo gledaš od daleč. Promet je dandanes redek, a teče tako, da vozila, ki gredo navzdol, vozijo po levi, prepadni strani ceste. Prepadi pa so globoki tudi do 600 metrov in povsem navpični! Tu smo se peljali s kolesi, na koncu pa še z avtobusom, s katerim se ne bi več peljal za nič na svetu, saj smo včasih, na kakem ovinku, dobesedno viseli v zraku nad prepadom. Sam spust s kolesi pa smo pričeli na višini 4700m, končali pa 64 kilometrov dlje in na 1200 metrih nadmorske višine. 3500 metrov višinske razlike spusta! Občutki in razgledi med kolesarjenjem nad prepadi po ovinkasti cesti so izjemni, ne da se jih opisati!

Od tu smo pot nadaljevali z nočnim busom do mesta Rurrenabaque, ki leži v tropskem pragozdu porečja Amazonije, na višini okrog 200m, kjer se začne bolivijski nacionalni park Madidi. Z avtomobili smo se potem odpeljali v pampo na tridnevni »trekking«. Nastanili smo se v »lodgu«, v močvirnatem delu porečja. Hiške so na kolih, dvignjene vsaj meter od tal zaradi nevarnosti aligatorjev in kač. S čolni smo si ogledali močvirnato džunglo, živali v njej, lovili smo piranje, krokodile opazovali iz varne razdalje, kopali smo se v predelu z rečnimi delfini, lovili smo anakondo, ki pa se je k sreči skrila. In že je prišel dan, ko smo se bližali koncu našega potovanja. Odpeljali smo se na lokalno letališče v Rurrenabaque in od tu po 40. minutah z letalom prispeli v La Paz. Preden smo pristali, smo občudovali vrhove bližnjih gora, ki so bile s svojimi 6000 metri in več ves čas leta skoraj nad nami.

Naslednje jutro nas je čakal le še odhod na letališče v La Pazu in vrnitev domov. Tako se je končalo izjemno doživeto, nepozabno avanturistično potovanje.

→ Rajko Grosek

Otvoritev ruskega kegljišča na Lipi

V petek, 7. 7. 2017, smo se upokojenci zbrali pri društvenih prostorih na Lipi zaradi otvoritve novega ruskega kegljišča.

Ob otvoritvi je vse prisotne najprej pozdravil župan občine Štore, g. Miran Jurkošek, pohvalil naše prizadevanje in nam zaželel obilo športnih užitkov ob igranju ter ga tudi odprl s prvim uradnim metom.

Nato je vse prisotne pozdravil tudi predsednik Društva upokojencev, g. Mirko Vešligaj, in povedal, da v društvu pridno delamo, da se trudimo za vse upokojence in se v imenu društva zahvalil vsem prijateljem ter sponzorjem, ki so pomagali pri postavitvi igrišča. Vsem, ki ste pomagali pri uresničitvi našega cilja, še enkrat iskrena hvala!

– Vlado Jerovšek,
foto: Rosvita Jager

Delo z mladimi v Prostovoljnem gasilskem društvu Svetina

Gasilci se še kako zavedamo, da je temelj za nadaljevanje naše humanitarne prostovoljne dejavnosti skrb za podmladek in prenos znanja na mlajše rodove gasilcev. Le tako lahko zagotovimo stabilno članstvo in trajno varstvo naših krajanov in krajanov pred naravnimi in drugimi nesrečami. V Prostovoljnem gasilskem društvu Svetina žal skoraj dve desetletji nismo imeli pionirske ekipe, zato si je ekipa, ki je prevzela vodenje društva v zadnjem mandatu, zadala cilj v naše vrste privabiti mlade. Prvi koraki so bili storjeni v začetku poletja 2016, ko smo v svoje vrste sprejeli prve pionirje. Lani jeseni smo pričeli z rednimi tedenskimi srečanji, na katerih se mladi gasilci pod vodstvom mentoric Mihelce, Romane, Bojane in Andreje ter mentorja Marjana učijo temeljnih veščin in preventivnih nalog s področja varstva pred požari. Na srečanjih spoznavamo temeljna znanja s področja gasilstva, prve pomoči, orientacije in kartografije ter spoznavamo gasilska orodja in tehniko. V decembru smo se preizkusili v izdelovanju voščilnic, spomladi letos pa so se naši pionirji preizkusili tudi na prvih tekmovanjih.

V maju sta se dve ekipi pionirk in pionirjev udeležili tekmovanja Gasilske zveze Celje v orientaciji. Pionirke so zasedle 7. mesto, pionirji pa 18. mesto. Sledile so priprave na mladinsko tekmovanje Gasilske zveze Celje, ki je v kompleksu Cinkarne Celje potekalo 10. junija 2017. Ekipe pionirjev in pionirk so se pomerile v treh disciplinah: vaji z vedrovko, štafeto s prenosom vode in vajo razvrščanja. Ekipa pionirjev s Svetine se je

tekmovanja lotila pogumno in zasedla 11. mesto. Konec junija smo si privoščili še sladoled ter se odpravili na zaslužene počitnice.

Vse mlade pa tudi malo starejše občane, ki bi si želeli pridružiti Prostovoljnemu gasilskemu društvu Svetina in pridobiti nova znanja o varstvu pred požari in drugimi nesrečami vabimo, da se nam pridružite. Prvo srečanje v šolskem letu 2017/18 bo v torek, 3. oktobra 2017, ob 18. uri v gasilskem domu na Svetini.

Vabljeni!

→ Andreja Videc,
predsednica PGD Svetina

Rezultati tekmovanja naših tekmovalnih ekip

V mesecu maju je Gasilska zveza Celje na Teharjah tako kot vsako leto pripravila tekmovanje starejših gasilcev in gasilk. Na tem tekmovanju so naše vrle veteranke ponovno osvojile prvo mesto. Domov so prinesle kar dva pokala: eden je bil še z memoriala Alojza Obajdina.

Tako so se uvrstile že na regijsko tekmovanje, ki bo v mesecu oktobru. Vseskozi ponavljamo, da so to naše ZLATE veteranke, ki skoraj z nobenega tekmovanja ne pridejo brez pokala. Vredne so pohvale in vsega spoštovanja.

Tudi naši »B« člani so končno pokazali, kaj znajo, saj so prav tako osvojili prvo mesto na tekmovanju GZ Celje, ki je potekalo pri Cinkarni Celje. Tudi ta ekipa se je uvrstila na regijsko tekmovanje. Upamo, da jih bo tudi tam spremljala športna sreča in pa znanje, ki si ga pridobijo samo z vajo.

Tretja ekipa je bila tekmovalna ekipa mladine, ki je dosegla prvo mesto na tekmovanju v orientaciji. Ob tej priložnosti se želimo zahvaliti mentorjem vseh treh ekip za njihovo dosledno delo.

O DELU DRUŠTEV

V letošnjem letu torej pošiljamo na regijsko tekmovanje dve ekipi, kar je tako za tekmovalce kot tudi za društvo zelo lepa nagrada in spodbuda za delo v naprej. Vsem ekipam vsi člani iskreno čestitamo za dosežene rezultate. Njihov trud se je očitno obrestoval, čeprav jih čaka še veliko temeljitih vaj pred regijskim tekmovanjem.

Upajmo, da bo sreča naklonjena in da bi se katera izmed ekip uvrstila še na državno tekmovanje v prihodnjem letu 2018. Želimo jim veliko sreče na regijskem in morda tudi na državnem tekmovanju!

NA POMOČ!

→ Danica Maček

Obeležili praznik dveh jubilentov v PGD Štore

Gasilci smo odzivni ob različnih intervencijah pri požarih, pri reševanju ob elementarnih nesrečah, pri prevozi vode, sodelujemo na različnih tekmovanjih, ... Poleg vsega naštetega znamo poskrbeti tudi za družabno življenje. Letos je bilo druženje še posebej aktivno, saj sva svoj okrogli jubilej - 70 let - praznovala oba, Danica in Franci Maček.

»V lepem majskem popoldnevu so me presenetile članice - veteranke z izpopolnjeno ekipo, ko so mi prišle voščiti za okrogli jubilej. Zbrala so se dekleta, s katerimi smo skupaj tekmovali že v preteklih letih. Ker nas je nekaj odšlo zaradi objektivnih razlogov, so na naša mesta prišle druge, pa vendar smo ostale še vedno dobre gasilske prijateljice.

Resnično ne morem opisati z besedami, kako prijetni občutki te obdajajo, ko se te dotaknejo spomini, da smo se vedno imele zelo lepo, se skupaj veselile naših uspehov in se s pesmijo na ustih vrača-

le s tekmovanjem nazaj domov, hkrati pa našo dvorano vselej polepšale z novim pokalom.

V tako prijetni družbi smo skupaj preživele lepo majsko popoldne, se zabavale

in veselile vse do večernih ur, še najbolj pa slavljenka. Lahko smo ponosne, da še vedno gojimo medsebojno prijateljstvo, ker tega ni povsod, verjemite mi!

Moja zlata dekleta in prijateljice! Iskrena

O DELU DRUŠTEV

in pristrčna hvala za vaš obisk na mojem domu, za vsa darila in presenečenja, katerih tudi ni manjkalo. Z vami mi je bilo zelo lepo!«, je zaključila Danica.

Franci pa je pripovedoval o svojih občutkih: »V vročem avgustovskem predvečerju so se, najprej bolj od daleč, nato čedalje bližje domu, zaslišale gasilske sirene, ob katerih sem se sprva zdrznil zaradi strahu pred morebitnim požarom v bližini najinega doma na Svetini. Kmalu za tem se je moj strah sprevrgel v veselje, ko sem zagledal, da so fantje s seboj pripeljali dokaj visoko smreko, okrašeno po »gasilsko«.

Tovariši gasilci in tudi gasilke so prišli v polni pripravljenosti za postavitve smreke z gasilskimi in tudi z osebnimi vozili. Smreko je bilo treba čim prej postaviti, da so lahko slavljencu izrekli svoja voščila. Fantje so se morali nadvse truditi pri kopanju jame, kajti dolgo sušno obdobje je zemljo tako izsušilo, da se jame ni dalo na hitro izkopati. Seveda sem moral biti tudi sam prisoten pri kopanju. Na pomoč mi je prihitel sedanji predsednik društva, tov. Jaro Grajžl, in še drugi tovariši gasilci. Končno smo smreko le postavili.

Z lepim voščilom sta me nagovorila sedanji predsednik Jaro in njegov predhodnik, Dušan Kragelj. V imenu ostalih članov se je voščilu pridružila še Petra, kar je bilo zame še posebej presenečenje. Moram priznati, da mi je bilo v posebno čast in v ponos, da ste mi gasilci iz PGD Štore izkazali takšno spoštovanje ob mojem osebnem prazniku – okroglem jubileju. HVALA vam! Ponosen sem, da sem bil vaš predsednik polnih dvanajst let, kajti med vami mi je bilo vedno lepo. Čeprav je vmes tudi kdaj »zaškripalo«,

smo kljub temu ostali dobri prijatelji. Druženje smo popestrili z jedačo in pijačo, ob zvokih harmonike pa smo se skupaj veselili ves avgustovski večer.«

Gasilci smo torej tisti ljudje, ki moramo morebitne medsebojne zamere vedno sproti zgladiti in naprej gojiti naše poslanstvo: »pomagati bližnjemu v nesreči! V medsebojnem spoštovanju se bodo naše prijateljske vezi še bolj poglobile in tako bomo v slogi lahko še močnejši!

– Danica in Franci Maček

Novice iz ŠD Kovinar

Letni program društvenih aktivnosti sovпада s šolskim letom, saj je večina vadbene in tekmovalnega športnega programa namenjenega mladim v različnih panogah in starostnih kategorijah. Veliko aktivnosti in prireditev so sekcije Kovinarja organizirale v mesecu maju in juniju. O nekaterih smo pisali že v prejšnji številki Občana.

Med drugim je sekcija splošne vadbe v sodelovanju s teniško sekcijo organizirala osnovno predstavitev igranja tenisa udeležencem oddelka splošne vadbe, v sodelovanju z OŠ Štore pa je teniška sekcija pripravila tudi predstavitev osnovnega znanja igranja tenisa starejšim učencem izbirnih predmetov šport za zdravje in šport za sprostitev.

Maja oz. konec junija smo prekinili organizirane vadbene v okviru društva, a to ne pomeni, da z začetkom počitnic nastane športno »mrtvilo«.

O DELU DRUŠTEV

Še pred počitnicami je društvo organiziralo že tradicionalni zaključek sezone za mlade člane nogometnih selekcij, splošne vadbe, njihovih staršev in ostalih članov društva. Lep sončni dan smo udeleženci preživeli v dobrem razpoloženju in ob številnih športnih aktivnostih. Množično smo pozdravili udeležence kolesarske karavane dirke po Sloveniji, ko je del etape vozila skozi Štore.

V začetku počitnic je tenis sekcija uspešno izvedla začetni tečaj tenisa za otroke, ki se ga je udeležilo 7 tečajnikov. Le-ti so po zaključku prejeli medalje za uspešno delo in vsak 5 nalepk za uporabo igrišča, da so lahko v nadaljevanju počitnic v spremstvu staršev poglobljali pridobljeno znanje.

O DELU DRUŠTEV

Člani BALINARSKE SEKCIJE so v letnih mesecih nadaljevali z rekreativno dejavnostjo, seveda prilagojeno vremenskim pogojem, ter se udeleževali turnirjev na povabilo sosednjih klubov.

Samo en mesec in 9 dni so »počivali« v nogometnem klubu KOVINAR, saj so člani starejših pionirjev-U15 in člani kadetske ekipe-U17 že v začetku avgusta pričeli z vadbami in pripravami na novo tekmovalno sezono 2017/18. Konec avgusta so pričele z vadbo še ostale selekcije in začelo se je tekmovanje v ligah MNZ Celje, kjer bo sodelovalo pet naših mladih selekcij.

V mladinskih kategorijah bomo na novo sodelovali z ekipo kadetov, za sodelovanje mladincev in članov pa ni izpolnjenih pogojev.

SPLOŠNA VADBA ZA DEKLICE

Današnji način življenja iz otrok dela pretežno sedeča bitja. Otroci v šoli sedijo, v šolo ga pripeljejo starši z avtom, veliko sedijo pred televizijo in računalnikom. Gibanje pa je ena od osnovnih otrokovih potreb. V Štorah se zelo veliko fantov ukvarja z nogometom, deklice pa so pri tem precej prikrajšane. Seveda se lahko vključijo tudi v nogomet, vendar je interes manjši. Tako smo se v športnem društvu Koviinar odločili, da ponudimo vadbo tudi deklicam od 6. do 10. leta starosti. Že tretje leto poteka vadba za deklice v telovadnici OŠ Štore. V letošnjem letu bomo vadbo izvajali vsako sredo od 16.00 do 17.00. Vaditeljici ostajata Karmen Gorjup Žgank in Monika Kaluža.

↳ Ladislav Kaluža

Poletje v Straži

V teh deževnih dneh so vroči počitniški dnevi le še lep spomin, vsak dan bolj se oddaljujejo iz naših misli pod pritiskom hitenja vsakdana. Tudi najmlajši že veselo gulijo šolske klopi in si tako širijo svoja obzorja z novimi znanji.

Lepo je pogledati nazaj, se spomniti na dolgo vroče poletje, na brezskrbno in spontano igro otrok na vaškem igrišču.

Vsak dan, še preden se je na zemljo spustil mrak, so kljub vročini in počitniški lenobi potekali pravi nogometni turnirji v naših najmlajših vrstah. Tudi do dvanajst fantov se je zbralo in igralo nogomet. Lepo je bilo videti, da so prihajali tudi fantje iz sosednjih zaselkov Zagabra in Kompol. Skupaj so se dogovorili za uro druženja, sodelovali so lahko tako šolski kot tudi predšolski otroci. Lenart, naš najmlajši nogometaš, je zelo uspešno branil gol pred nasprotniki. Seveda pa so prihajala tudi dekleta. Med njimi je bilo več klepeta, risanja s kredo, vožnje s kolesi, poganjalčki, rolerji, rolkami, prelistavanja knjig iz vaše knjižnice. Lepo je videti, kako starejši medse sprejmejo najmlajše, kako nanje popazijo, so jim za vzgled, jih učijo deliti, z njimi sodelovati, se družiti. Celo pes Capi je v tej družbi našel svoje mesto, zanj so namreč z vso možno domišljijo ustvarjali prostor - pravo pasje kraljestvo - na vaškem igrišču. V avgustu je ŠKD Straža organiziralo tudi tradicionalni Maksov pohod na Resevno. Kljub Lovrenški nedelji in času dopustov se je pohoda udeležilo lepo število vaščanov in prijateljev pokojnega Maksa Mastnaka. Pohod je praviloma vedno organiziran na dan njegovega rojstnega dne z namenom, da nadaljujemo vzpostavljeno tradicijo. Pohod izkoristimo za medsebojne pogovore, sosesko druženje. Obujamo lepe spomine na

čas, ko je skoraj vedno na ta dan v vasi zadonela godba na pihala v počastitev Maksovega osebnega praznika. Tako smo tudi že nekoč posredno ta dan imeli za praznik vsi v naši vasi. Prav je, da nas spomin nanj še vedno družijo in spodbujajo k rekreaciji in soseskemu druženju. Ponosni smo na naše športno kulturno društvo in, sodeč po podmladku, nas ne skrbi za prihodnost življenja v naši vasi.

– Milena Hrovat

Tabor v Gajski hosti

Večkrat se je na konjeniškem društvu že razmišljalo, kako konje, te plemenite živali, približati in predstaviti mladi generaciji. Pobudi predsednice Cvetke Šuster, da organiziramo tabor pri prostorih konjeniškega društva v Gajski hosti, smo vsi člani pritrdili. Zgodilo se bo nekaj novega, pa četudi samo za dva dni. Ne vem, če smo si znali sploh predstavljati, da je za takšno organizacijo potrebno veliko sodelovanja, pa tudi dela. Zanimivo je bilo, da so se za taborjenje prijavila samo dekleta z izjemo Maksa, ki pa je med konjeniki že domač.

V petek 25. avgusta, je bil lep sončen dan in ob 16. uri se je zbralo 13 deklet in Maks z dedijem Marjanom ter pričeli so postavljati šotore. Predsednica Cvetka je bila večča v postavljanju le-teh in dekletom je kmalu uspelo pripraviti ležišča. Prijetno je bilo prisluhniti smehu in živ žavu na poligonu. Saška in Neža sta bili odlični animatorki, ki sta z različnimi igrami znali zaposliti mladež.

Po okusni večerji sta Marjan in Maks zakurila taborni ogenj in dekleta so uživala v peki jabolk in krompirja. Saška in Ferdo, ki je član ansambla Veseli jahači, sta z zvoki kitar privabila

O DELU DRUŠTEV

pesem, ki je odmevala po okoliškem gozdu. Ni pomembno, do kdaj so bila dekleta budna, saj je bilo to doživetje povsem nekaj novega in spanec je bil kar odveč. Celotno dogajanje so spremljali člani konjeniškega društva, ki so se menjavali v dežurstvu podnevi in ponoči vse od začetka do konca tabora. Naslednji dan, v soboto, pa so po zajtrku prišli konji. Tabornicam je bila predstavljena vsa skrb za konje, spoznale so tudi jezdenje. Kosilo je bilo obilno, saj je zrak naredil svoje ter

dekletom dal apetit. Kočija s konji jih je popoldne odpeljala po Kompolah in prekmalu je prišel čas pospravljanja. Ob 16. uri so prišli starši in presenečeni prisluhnili programu, ki so ga dekleta pripravila za zaključek. Med drugim je nastalo tudi naslednje:

»Tabor je prelep, kakor beli cvet in s soncem objet. Super se imamo, ker se različne igre igramo. Zvečer v spalke se zavijemo, oči zaprimo in zaspimo.«

»V Kompolah, v Kompolah je konjeniško društvo! Sem konji vsi prihajajo in jih radi jezdimo. Konjički vsi, konjički vsi prinašate veselje. Mi vsi vas radi češemo in hranico prinašamo. V društvu tem, v društvu tem zabavamo se s konji.«

Za vse udeležence je bil tabor posebno, prijetno doživetje. Vsa skrb in trud sta bila poplačana z nasmehi deklet, ki so si zaželela, da bi prihodnje leto taborjenje trajalo kakšen dan več.

– Ivanka Tofant

Veselje je pri nas doma |

Poletje je počasi trkalo na vrata ter naznanjalo počitnice. Pevci Ljubiteljskega pevskega zbora Štore smo pred brezskrbnimi poletnimi radostmi sklenili zaključiti pevsko sezono 2016/2017 v Šentvidu pri Stični, kamor se pevci zelo radi vračamo.

Oktobra so na Svetini potekali Almini dnevi, ki smo se jih udeležili in postali zmagovalci v kuhanju golaža. Decembra 2016 smo v cerkvi Sv. Martina na Teharjah, kjer nas je velikodušno sprejel gospod župnik Miha Herman, imeli božični koncert. Februarja 2017 smo pevci z našo zborovodkinjo Majo Sa-

kelšek pripravili prireditev »Naša je slovenska pesem«, kjer smo sodelovali še z dvema zboroma in vokalno skupino. Na to prireditev smo v Ljubiteljskem pevskega zbora Štore zelo ponosni, saj smo z lepo slovensko besedo v pesmi počastili slovenski kulturni praznik.

Tako kot že nekaj let smo tudi v letu 2017 zapeli varovancem v Domu Lipa. Tu smo vedno deležni toplega sprejema ter lepega druženja s starejšimi, ki jih naše pesmi popeljejo v njihovo mladost. Pevci smo veseli njihovih zadovoljnih obrazov in njihovega sodelovanja pri petju.

Dogodek, na katerega se pevci in naša zborovodkinja, profesorica glasbe Maja Sakelšek, pripravljamo z veliko vnemo, pa je naš letni koncert. Ta se je letos zgodil 19. maja in naznanil začetek različnih dogodkov v okviru praznika občine Štore. Na letni koncert smo v goste povabili Joškovo bando, ki je popestrila dogajanje.

Sezona 2016/2017 je bila za pevce Ljubiteljskega pevskega zbora Štore pestra in tako smo sklenili, da jo zaključimo v prijetnem druženju z drugimi zbori iz Slovenije.

18. junija 2017 smo se odpravili na 48. Tabor slovenskih pevskega zborov v Šentvid pri Stični. Prireditelj je letos potekala pod naslovom Veselje je pri nas doma. Tako kot vsako leto je tudi letos pevskim zborom dirigiral gospod Igor Švara, nekatere pesmi pa so bile odpete ob spremljavi policijskega orkestra.

Letošnja udeležba na taboru pevskega zborov je bila rekordna in veseli smo, da smo lahko bili del tega pevskega spektakla

tudi pevci Ljubiteljskega pevskega zbora Štore. Pred odhodom v Štore pa smo se ustavili še na Bizeljskem, bolj natančno na Turistični kmetiji Pudvoi. Tu so nam pripravili odlično domačo hrano in dobro domačo kapljico. Po obilnem poznem kosilu pa nas je gospodar kmetije popeljal še v repnice. To so podzemni hodniki, ki so včasih služili za shranjevanje repe in drugih pridelkov, danes pa jih uporabljajo za skladiščenje vina. Po ogledu in predstavitvi repnic smo v kleti zapeli še nekaj pesmi ter nazdravili z odličnim domačim vinom, nato pa smo se polni lepih vtisov odpravili proti Štoram. Tako smo z veselim druženjem zaključili pevskega sezono 2016/2017 in sedaj z velikimi pričakovanji čakamo novo.

Pevci Ljubiteljskega pevskega zbora se zahvaljujemo vsem sponzorjem, Občini Štore ter vsem tistim, ki nas spremljate in spodbujate na naši pevski poti ter nas poslušate na naših prireditvah. Hvala vam in upamo na dobro sodelovanje tudi v prihodnje.

- Anja Rezar

Foto: Lovro Rezar

Strokovna ekskurzija v Vipavo

Konec maja smo se vinogradniki podali na pot proti Vipavski dolini. Poln avtobus se je najprej ustavil v središču Vipave, kjer smo si ogledali mestno jedro in pokusili vzorec Klarnice, avtohtone primorske vinske sorte. Pot smo nadaljevali na Planino, kjer smo najprej zavili v nasad češenj. Polna drevesa smo lahko sami obirali in se sladkali. V bližini smo obiskali popolnoma novo klet Guerila in pokusili njihova vina, pridelana po biodinamični metodi. Nato smo se spustili v Goče, staro vipavsko vas, kjer smo izvedeli marsikaj zanimivega in pokusili dobrote, ki nam jih je postregel lokalni gospodar. Odpeljali smo se do naslednjega vinarja v vasi Slap. Pokusili smo odlična vina s poudarkom na njihovih avtohtonih sortah, kot sta Zelen in Pinela. Manjkala pa ni niti znana Rebula.

Ogledali smo si še čudovito obnovljeno vas Vipavski Križ in zaključili pri znanem turizmu na kmetiji v vasi Črniče.

Vinogradniki vstopamo v jesen

Letošnje vroče in suho poletje je poskr-

belo, da ni bilo preveč boleznin in da je grozdje v začetku septembra že lepo zorelo.

V začetku septembra smo organizirali predavanje "Priprava na trgatve", ki ga je izvedla Tadeja Vodovnik Plevnik iz Kmetijskega zavoda Maribor. Predavanje je bilo v Kulturnem domu Štore 7. 9. 2017 skupaj z vinogradniki iz Vojnika. Na predavanju se nam je pridružil tudi svetovalec Mitja Dimec iz KGZ Celje in predstavnik iz Jurane in Metroba, ki sta nam predstavila enološka sredstva. Tadeja nam je predstavila analize zrelosti grozdja v našem vinorodnem okolišu in nas opozorila, da zrelost grozdja letos prehiteva za približno 14 dni. Prav tako nam je predstavila pomembnost higijene v kleti in nam svetovala, da naj umno kletarimo.

15. septembra smo izvedli že našo deveto društveno trgatve. Člani društva skupaj zberemo grozdje. Iz tega grozdja pripravimo vino, ki ga do konca leta kletarimo pri Glavačevih, nato pa ga prese- limo v našo društveno klet. Del tega vina predstavlja Županovo vino, drugi del pa

uporabimo za potrebe društva. Letos so bili naši člani še posebej radodarni, saj smo zbrali malo več kot 500 kg grozdja. Letošnji letnik boste lahko pokusili na Martinovo v Štorah.

24. septembra bomo izvedli tretjo trgatve potomke v Kompolah. Brajda je tudi letos, navkljub pomladanski pozebi, lepo obložena in čaka, da jo oberemo. Lega v Kompolah ji zelo ustreza in po štirih letih je zavidljivo močna in bujna. Zanj odlično skrbijo naši trije viničarji Srečko, Milan in Jani.

Vse trte v brajdi so iste sorte - modra kavčina, ki jo bolj poznamo pod imenom žametna črnina ali žametovka. Je avtohtona slovenska sorta. Zori bolj pozno, bogato obrodi in je manj občutljiva na bolezni. Največ je zasajene na Dolenjskem, kjer je sestavni del vin, kot sta na primer metliška črnina in cviček.

Vsem vinogradnicam in vinogradnikom želimo dobro letino in da iz sladkega mošta nastane odlično vino, ki ga bodo z veseljem popili sami ali pa s prijatelji.

- Stane Ferencak

URŠKA POČEK, tatu artistka

Foto: Rosvita Jager

Že nekaj časa sem razmišljala, da se odpravim k Urški Poček, svetovno znani tetovatoriki. Urška deluje kot tatu artistka v svojem salonu v hiši na Ogorevcu. Za nekatere bo ta tema zagotovo zanimiva, za druge pa malo manj, odvisno od tega, kako opredeljujete tetoviranje.

Tetoviranje je trajna oz. stalna telesna

poslikava, izdelek se imenuje tatu (tattoo). Izraz tetoviranje izhaja iz samoanščine - tat(a)u - pomeni risati oziroma označiti. Danes je to nanašanje barve z vbodi v globlje kožne plasti ali pod njo, drugače okrasitev kože z resničnimi ali izmišljenimi podobami, ornamenti, liki. Sodobni tatu je trajna okrasitev kože na način, s katerim se z iglo pod kožo vne-

se črnilo. Ljudje se tetovirajo iz različnih razlogov: da bi ugajali prijateljem, da bi čutili pripadnost določeni družbi ali verski organizaciji, nekateri izkazujejo s tem individualnost, da bi izrazili uporništvu, neodvisnost svojega duha, zaznamujejo dogodke iz svojega življenja. Za nekatere je tatu pojem svobode, svobodnega izražanja. Vse to in še mnogo drugega so lahko tehtni razlogi za odločitev imeti tatu. Strokovnjaki tattooisti ne priporočajo tetoviranja imen, grbov, obeležij dogodkov. Pri odločitvi za postopek se je pomembno zavedati, da je tatu trajna oznaka. Trenutno ne obstaja nobena metoda za njegovo trajno odstranitev, razen kirurški poseg (laser), a še zmeraj je vidno mesto, kjer je bil tatu narejen. Če pa obstaja želja prikriti star tatu (npr. JNA), brazgotine, opekline ali motnje pigmentacij in ponesrečene tatoje, ki jih naredijo neprofesionalni tatuisti, ga je možno prekriati z novimi tatuji, kar pa Urška občasno tudi počne.

Sedaj profesionalna tetovatorica Urška Poček se je srečala s pojmom tatu pri

sedmih letih. Takrat so jo fascinirale, sedaj pa le-te občasno prekriva s svojimi tatu poslikavami. Vse, kar je ostalo trajno na koži, se ji je takrat zdelo fascinirano.

Najprej se je dala sama tetovirati, potem pa je začela sama s tetoviranjem, kajti želela je to naprej izkusiti na svoji koži. Pred sedemnajstimi leti je naredila svoj prvi tatu, in sicer pajka na očetovi koži.

psihiatrični kliniki in tudi to delo jo osrečuje in ga rada opravlja.

Tetoviranje že davno ni več tabu v naši družbi. Tetoviranje danes pomeni po eni strani estetski, po drugi strani pa osebni motiv. Ljudje prihajajo k njej z idejo, naj predlaga motiv. Predlaga jim, naj razmislijo kaj jih veseli, definira, kakšni so hobiji, pomembne reči v življenju, prelomnice in nazadnje je pomembna tudi simbolika. Ljudje se najpogosteje odločajo za zelo klasične zadeve, na primer imena, razne napise, kar pa Urška velikokrat odsvetuje. Vsaokrat se pred posegom posvetuje s stranko. Urška si jemlje pravico do osebnega etičnega kodeksa. Zakon o tetoviranju dovoljuje tetoviranje otrok od 16. leta dalje brez privolitve staršev. S tem se Urška ne strinja, kajti meni, da tako zgodaj še otrok nima razčiščenih in ustaljenih misli. Zato odkloni takšno tetoviranje. Obenem še pripomni na pomanjkljivosti v Zakonu, ki še vedno ni dodelan. Delo tatu artista zakonsko zahteva srednjo kozmetično ali srednjo zdravstveno šolo. Urška je edina tatu artistka, ki je diplomirala.

Preden se odločite za tetovažo, je potrebno preveriti, za kateri studio se odločite. Naj bo to profesionalni studio, saj se tako zaščitite pred morebitnimi komplikacijami. S tetoviranjem se sicer pri nas ukvarja 11 poklicnih tetovatorjev z obrtnim dovoljenjem in cela vrsta tistih, ki to počnejo amatersko ali brez obrtnega dovoljenja. Obisk tovrstnih tetovatorjev Urška odsvetuje. Tudi zato, ker velik del njenega dela predstavlja popraviljanje ponesrečenih tatujev.

Urška izdeluje prekrasne tatuje. Skupaj s stranko uskladi želje, nariše in te-

tovira. Ne more povedati, katere teme, tatuji so moderni, pripomni, da je meja nebo. Zelo rada pa izdeluje barvne tatuje predvsem na temo realizma. Obožuje pa tudi tematiko cartoon (risanke).

Tako je Urška s svojim tatujem na 10. mednarodni tatoo konvenciji v Ljubljani, kjer se zbirajo svetovno znani tatu artisti in tekmovalci iz vse Evrope, zmagala v tematiki Best of Cartoon. Do sedaj se je udeležila vseh konvencij in vedno odnesla nagrade in priznanja.

Tetovaža je okras, ki ga boste nosili celo življenje, zato si vzemite čas za tehten premislek. Izberite si pravega mojstra tetoviranja in tetovažo, ki se bo popolno zliivala z vašim telesom in karakterjem. Konec koncev ga boste imeli tudi pri 80. letih.

In Urška je pravi mojster tetoviranja, pa ne le to... ona je umetnica in hkrati zelo prijetna sogovornica.

→ Rosvita Jager

Urška jemlje tetoviranje kot umetnost, slikarstvo. Razlika je le v tem, doda, da njene umetnine na koncu vstanejo in odidejo. Njeno popoldansko delo jo sprošča in čeprav bi lahko živela samo od njega, tega noče. Poklicno je namreč vodilna medicinska sestra oddelka na

Čečeva vila v Štorah

Čečeva vila je primer meščanske arhitekture na Lipi, na najvišjem in razglednem predelu Štor. Meščanska počitniška hiša je bila pozidana v kmečkem okolju, v bližini gospodarskih poslopij v obdobju med obema vojnama, ko na Lipi še ni bilo pozidanih stolpnic in strnjene zazi-dave. Vila je dobila ime po lastniku in graditelju te počitniške hiše Karlu Čeču, ki jo je dal postaviti kmalu po 1. svetovni vojni na področju Lipe, kjer je imela nekoč posestvo bogata kmečka družina Kovač. Karel Čeč je živel v Ljubljani, in si-cer na Gruberjevem nabrežju št. 6 v vili, ki jo je pozidal Jože Plečnik; na Lipi pa je imel oskrbnika svoje posesti, domačina Planka, za njim pa Topliška. Karel Čeč je pozidal svojo vilo na Lipi št. 4, danes pa je to Razglednica ulica št. 4 v Štorah. Posestvu je spadalo tudi gospodarsko poslojpe, ki je danes prezidano v stanovanja, (Razgledna ulica 1) in kapela, ki jo je prav tako dal postaviti Karel Čeč.

Nekdanja Čečeva vila (Matej Ocvirk, 2016)

Kdo je bil Karel Čeč?

Karel Čeč (1877-1965) je bil tiskar, inovator na področju tiskarstva, bogat industrialec in lastnik največje tiskarne na Slovenskem med obema vojnama. Čeč se je rodil 3. novembra 1877 v Ljubljani. Po končanih nekaj razredih ljubljanske gimnazije se je leta 1896 izučil tiskarstva v Krajčevi tiskarni v Novem mestu, kasneje pa je delal v tiskarni Riharda Šobra v Postojni. Kot stavec je bil leta 1900 sprejet v Katoliško tiskarno, leta 1904 pa je postal tehnični vodja podružnice Katoliške tiskarne v Postojni. Leta 1906 je prevzel vodstvo Katoliške tiskarne v Ljubljani, ki se je med obema vojnama preimenovala v Jugoslovansko tiskarno. Po 2. svetovni vojni je bila tiskarna nacionalizirana in preimenovana v Tiskarno Ljudske pravice, ki je bila postavljena na mestu današnje Pravne fakultete v Ljubljani. Na področju tiskarstva je prvi v Sloveniji uvedel rotacijski tisk (1907), prvo kemigrafijo s klišarno (1919), bakrotisk leta 1925 in prvi vpeljal lastno črkolivnico (1924). Leta 1920 je na področju slovenskega ozemlja uvedel prvi offsetno tehniko v tiskarstvu. Družina Čeč je bila ugledna tiskarska družina v Ljubljani, tiskarja sta bila tudi Karlova sinova Drago, ki je umrl leta 1944, in Vilko Čeč, ki je svojo tiskarsko dejavnost nadaljeval v Argentini, v slovenski tiskarni Tallares graficos Vilko.

Karel Čeč je zasedal tudi vrsto uglednih

**Karel Čeč
(Ilustrirani Slovenec, 26.9. 1926, str. 3)**

funkcij in gospodarskih položajev. Leta 1930 je bil imenovan v ljubljanski občinski svet, krajevni šolski svet, direktorij mestne zastavljalnice in ljubljanski odbor mestne infrastrukture. Leta 1941 je bil imenovan za predsednika Trgovsko-industrijske in Obrtne zbornice za Slovenijo v Ljubljani. Zastopan je bil v upravnem odboru Kranjske hranilnice, v odboru ljubljanske borze, podpredsednik Hranilnice dravske banovine v Ljubljani, podpredsednik Kreditnega zavoda za trgovino in industrijo ter med ustanovnimi člani tovarne ogledal in brušenega stekla Kristal d.d, ki je bila ustanovljena leta 1921. V času gospodarske krize je v Ljubljani kupil tovarno za izdelavo embalaže iz pločevine, ki sta jo leta 1919 postavila Lampret in Lajovic in je kasneje dobila ime Saturnus. Čeč je bil prav tako pobudnik ustanovitve in prvi predsednik

**Imeniten vhod v nekdanjo Čečevo vilo
(Matej Ocvirk, 2016)**

Karel Čeč je v svojo vilo na Lipi hodil preživljat prosti čas in dopust v času verskih ali državnih praznikov. V Štorah je preživljal svoj prosti čas z ženo Hildo in po njeni smrti z drugo ženo Danico, rojeno Marker, ter s svojimi otroci Dragom, Andrejem, Marijo, Marto in Martino.

ZANIMIVOSTI

grafičnega društva na področju današnje Slovenije. Umril je 24. julija 1965 v Ljubljani.

Po 2. svetovni vojni je bila Čečeva vila nacionalizirana, Karel Čeč je izgubil vso imetje in nepremičnine ter bil obsojen skupaj z Josipom Verhovškom in Rihardom Sušnikom tudi na 7 let izgube državljanskih pravic in omejitve svobode. Konec 60. let in v začetku 70. let 20. stoletja je v Čečevi villi deloval vrtec, ki ga je obiskovalo 40-50 otrok. Vrtec je vodila pedagoška vodja Ivanka Pleteršek. Kasneje so prostore vrta opustili zaradi prostorske stiske. Danes je vila namenjena bivalnemu delu, prav tako nekdanje gospodarsko poslopje.

– Matej Ocvirk

Prostori vrta v Čečevi villi leta 1972 (Štorski železar, 1972, str. 7)

Viri in literatura:

Gologranc, Pavel: Spomini na domači kraj. Bukovžlak, 2012, str. 3.

Smolik, Marijan: Ravnatelj tiskarne Karel Čeč. Družina, 7.1. 2001, št. 2, str. 11.

Iz Ljubljane. Jubilarju podjetnosti. Slovenec, 12.3. 1925, str. 4.

Seja ljubljanskega občinskega sveta. Slovenec, 7.2. 1930, str. 2.

Imenovanje predsednika in svetnikov za Trgovsko-industrijsko in Obrtno zbornico. Slo-

venski gospodar, 5.3. 1941, str. 4.

Osmrtnica. Jutro, 22.6. 1927, str. 7.

Osmrtnica. Slovenec, 25.11. 1944, str. 4.

Sodba. Edinost, 31.10. 1945, str. 4.

Bodočnost naših otrok je v naših rokah.

Štorski železar, januar 1972, št. 1, str. 7.

Volitve v ljubljansko borzo. Slovenski gospodar, 12.5. 1927, str.4.

Zgodovinski arhiv Celje: ZAC/0062. Fond Občina Teharje, Imenik posestnikov občine Teharje.

Štorklje v Kompolah |

Bela štorklja (*Ciconija ciconija*), ki ji prekmursko rečejo štrk, je ptica selivka. V naše kraje pride marca in v prvi polovici aprila. Pri nas je največja ptica, ki doseže višino do 105 cm, razpon njenih kril pa meri od 180 do 230 cm. Njena teža je do 2,5 kg. Aprila znese 3-5 belih jajc v dolžini 65-81 mm in v premeru 46-57 mm. Gnezda premera do dveh metrov spletajo visoko na suhih drevesih, hišnih dimnikih, električnih drogovih. Valita oba, ponoči samica. Valjenje traja 30-34 dni. Nikoli se ne zvalijo več kot trije mladiči. Hranita jih oba starša. V gnezdu so 54-63 dni, vendar šele po 70. dneh mladiči postanejo samostojni. Hranijo se z žabami, plazilci, mišmi, deževniki in žuželkami. Konec avgusta in septembra odletijo na dolgo potovanje preko Gibraltarja v srednjo in zahodno Afriko na prezimovanje. Mlade štorklje se 3 leta ne vrnejo v svoj rojstni kraj, ampak tavajo drugod. Po treh letih spolno dozori in si poiščejo par, potem se vračajo v svoj rojstni kraj, da bi gnezdile.

Že nekaj let opažam na travnikih domačije Ocvirk-Klinar, da prihaja 2-5 štorkelj. Letos, 6. 8. 2017, ob 17.50 je priletelo

kot snežna nevihta 27 štorkelj. Razkropile so se po celem travniku in pobirale hrano. Ocvirkovi travniki niso bili dovolj veliki, zato so šle še na sosedne travnike: Borovšakove, Vrhovškove, Polakove in Gajškove. Niso se bale ne avtomobilov ne ljudi. Pred temo so vzletele na severovzhod. Naslednje jutro so bile spet nazaj. Priletelo jih je 15. Srečko Klinar je takrat kosil, štorklje pa so nekaj metrov stran s trave pobirale kobilice. Srečko

je odšel domov po fotoaparata in posnel štorklje z razdalje 5-6 metrov.

V Kompolah smo dobili podzemno elektriko. Drogove in žice so elektrikarji pobrali, le pri nas je (na mojo prošnjo) ostal A-drog s konzolami. Na njem sem nameraval narediti košaro za štorkljino gnezdo. Dovoljenja pristojnih služb nisem dobil z obrazložitvijo, da si štorklje same izbirajo, kje bodo gnezdile. Zato naš drog še vedno sameva.

– Vlado Bogdanovič

Tavžentroža

Malokdo bi ob ljudskih imenih, ki jo označujejo (centaver, cintara, cintaver, čantara, glistnik, gorčica, grenka trava, griževca, griževnjak, grižne rože, jezercica, kitica, svedrec, svedric, tisečula, tisočnica, trešlika, trešiljka, zlati grmiček) pomislil na tavžentrožo ali *Centaurium*. Pa vendar gre za dobro znano ljudsko zdravilo, ki spričo svojega imena napečuje na to, da pozdravi tisoč bolezni. A ljudska resnica je taka, da ta krhka in nežna rastlina s svojimi pozitivnimi učinki ne pozdravi tisoč bolezni, pač pa nadomesti tisoč drugih rož.

Nabiranje in sušenje

Če jo bomo šli nabirati, bomo naleteli na prvo težavo. Skoraj vedno namreč raste posamič in raztreseno, zato je nabiranje zelo zamudno.

V Slovenji rastejo štiri vrste tavžentrož. Poleg navadne (*Centaurium erythraea*) je po celotni Sloveniji razširjena le še zala tavžentroža (*Centaurium pulchellum*), preostali dve vrsti najdemo ob morju. Ozkocvetno tavžentrožo (*Centarium tenuiflorum*) najdemo na primer le okrog nasipov in na dvignjenih mestih Sečoveljskih solin. Iščemo jo predvsem na posekah, v svetlih gozdovih, ob gozdnih robovih in v jasadah ter sušenih tratah.

Točnega nahajališča nam nabiralci zelišč ne bodo zaupali, saj je tavžentroža zaradi opuščanja tradicionalnega načina kmetovanja, zaraščanja travnikov in pašnikov ter zaradi intenzivnejšega obdelovanja preostalih kmetijskih površin postala že precej redka. Nekaj k redčenju prispevajo tudi tisti nabiralci, ki ne vedo, da pri nabiranju rastlino režemo s škarjami ali nožem kakih 5 cm nad zemljo in je nikakor ne trgamo, ker jo na tak način izpulimo. V juliju in avgustu nabiramo celo rastlino, četudi je največ grenčin v cvetovih. Narezano zelišče povežemo v šopek, ki ga posušimo na hitro v senčnem in zračnem prostoru.

Kdaj posežemo po tavžentroži?

Tavžentroža spada v družino sviščevk. To je družina, kjer so vse rastline v njej grenkega okusa. Poleg tavžentrož in modrih sviščev (ime encijan zanje je povzeto po nemškem imenovanju) je iz

te skupine pri nas znan tudi rumeni svišč ali košutnik, ljudsko encijan. Vsi vsebujejo grenčine, ki spodbujajo apetit, povečujejo izločanje prebavnih sokov, krepijo gibanje želodca in črevesja ter tako izboljšujejo prebavo. Z enim stavkom povedano: grenčine so splošno zdravilo za vse težave v želodcu ter črevesju. Delujejo pa tako, da pripravijo prebavila na prebavo.

Pravijo, da je tavžentroža kot ustvarjena za bolni želodec. Pospešuje izločanje sline, spodbuja tek, pomaga pri slabi prebavi, pri občutku polnosti v želodcu, zaprtju in slabosti. Pospešuje delovanje jeter in žolča ter s tem čisti in razstruplja telo. Zelo priporočljiva je po kemoterapiji in radioterapiji, saj spodbuja tek, izboljšuje kri in vrača moč. V ljudskem zdravilstvu so jo uporabljali še pri povišani telesni temperaturi, slabokrvnosti, bledici, pri presnovnih boleznih, kožnih izpuščajih, pri splošni oslabeledosti in izčrpanosti ter pri slabo celečih se ranah.

Kdaj se uporaba odsvetuje?

Uporaba tavžentrože se odsvetuje pri razjedah na sluznici požiralnika, želodca ali dvanajstnika. Tudi prevelike zaužite količine pripravkov iz tavžentrože lahko povzročajo prebavne motnje. Ne smejo je uporabljati nosečnice, doječe matere in otroci, mlajši od 12 let.

V kakšni obliki uživamo tavžentrožo?

Seveda je najhitrejši način za njeno zaužitje priprava čaja iz posušenih delov rastline:

- dve žlički posušene rastline enostavno prelijmo s 3 decilitri vrele vode, počakamo 10 minut, precedimo in popijemo.

Znani poznavalec zdravilnih rastlin, pater Simon Ašič, pa svetuje, da je bolj učinkovit čaj pripravljen s hladno vodo. 1 čajno žličko zeli 8 ur namakamo v hladni vodi, premešamo, nato pa čaj le pogrejemo in pijemo toplo pripravljenega, najbolje pred obrokom, nikoli po njem.

Ne popijemo več kot tri skodelice čaja dnevno. Ker ima čaj zelo grenek okus, ga lahko omilimo z vinom ali medom. Nikoli pa ne smemo uporabljati sladkorja!

Če zelišče namočimo v alkohol, dobimo pripravek, imenovan tinktura. Tinkturo iz tavžentrože uživamo po kapljicah, in sicer tako, da 10 do 20 kapljic kanemo v kozarec vode.

Vino iz tavžentrože za spodbujanje teka pripravimo tako, da zel prelijemo s suhim belim vinom, dodamo limonino lupino in pustimo mirovati 2 tedna. Pijemo kozarec vina pred jedjo.

Ali pa:

- 70 g tavžentrože in
 - 45 g kamilic in
 - 50 g sesekljanih lupin bio pridelanih pomaranč in
 - skodelico pomarančnega soka
- dodamo v 1,5 litra dobrega belega vina in postavimo za 21 dni na sonce. Pripravek precedimo in pijemo po kozarček pred kosilom in večerjo, ali pa takrat, kadar nas peče zgaga.

Iz tavžentrože se izdelujejo razni homeopatski pripravki za zdravljenje jeter in težav z žolčem.

Še opozorilo:

Terapija s tavžentrožo ne sme trajati več kot 10 dni, saj lahko močno vzdraži želodčno sluznico.

(Vir: Internetna stran-moj pogled)

Koruzni piknik

Ker je te dni koruza ravno pravšnja za pečenje in kuhanje, smo si jo privoščili tudi v Domu Lipa. Na torkovo dopoldne so se stanovalci Doma in nekateri zaposleni zbrali na domskem vrtu. V naši kuhinji so skrbno pripravili kuhano koruzo in pečena jabolka. Koruza je namreč zelo zdrava, saj vsebuje vitamine, beljakovine in karotenoide. Stanovalci, ki so se udeležili piknika, pa pravijo, da je bila koruza zelo okusna. Za dobro razpoloženje je poskrbel Janez Benčina, ki je igral na harmoniko, stanovalci so zraven prepevali in nekateri tudi zaplesali.

→ Snežana Batljan

Likovna kolonija v izvedbi Društva likovnikov Ljubljana

10. avgusta so Dom Lipa v Štorah obiskali člani Društva likovnikov Ljubljana z namenom, da bi v Domu ali njegovi okolici slikali na platno. Društvo likovnikov Ljubljana se je pod vodstvom gospe Jane Strušnik udeležilo dobrodelne enodnevne likovne delavnice, ki je potekala od 9. do 16. ure v Domu Lipa. Delavnice se je udeležilo 10 slikarjev.

Likovniki so se zjutraj naprej okrepčali in popili jutranjo kavo, nato pa so šli veselo na delo. Nekateri so si poiskali ustrezen kotiček na domskem vrtu, drugi pa v bližnji okolici Doma in začeli s slikanjem na platna.

Tema ustvarjanja ni bila natančno določena, zato so se umeetniki lahko prepustili lastni interpretaciji. Njihova marljivost je privabila mnoge stanovalce Doma na ogled ter koga tudi navdihnila.

Udeleženci likovne kolonije so svoja dela pustili v Domu z željo, da popestrijo naše hodnike ter jim dajo pečat, ki bo spominjal na naše skupno druženje. Njihova dela so razstavljena v avli Doma, kjer si jih lahko ogledate.

→ Snežana Batljan

Tudi med počitnicami je bilo ustvarjalno

Čez poletje se naši kraji umirijo. Ni videti otrok, saj so na počitnicah na deželi, na morju ali pri sorodnikih. Prav tako številni odrasli farani več ali manj časa preživijo na dopustu. Tudi okoli cerkva in veroučnih učilnic je v poletnih mesecih dokaj umirjeno. A ko sem premišljeval, kaj vse se je dogajalo od izida zadnje številke Občana do danes, ko pišem te vrstice, sem se kar začudil, da je bilo kljub dopustniškim dnevom toliko dogajanja v župniji.

Drugi teden v juliju je bilo zelo živahno okoli naše cerkve na Teharjah. Na dvorišču, v dvorani in veroučnih učilnicah je 58 otrok štiri dni preživelo na oratoriju, kjer je za njih skrbelo 20 animatorjev in animatork, župnik in ekipa pridnih gospodinj. Letošnja vsebinska zasnova se je napajala ob liku Božje Matere Marije in je nosila naslov: Dotik nebes. Veliko veselja in hvaležnosti je bilo čutiti s strani otrok in njihovih staršev za te dni, saj smo na njih poglobljali vero in duha, utrjevali dobre medsebojne odnose, obnavljali vrednote, molili in prepevali ter spoznavali okolico, še posebej zadnji, ko smo romali k Mariji Snežni na Svetino. Tam smo bili gostoljubno sprejeti tako v župniji kot tudi na kosilu v Alminem domu.

V drugi polovici julija je bilo živahno pri sv. Ani. Dve nedelji zapored in ob godu Marijinih staršev, sv. Ane in sv. Joahima, smo se zbirali v starodavni cerkvi, ki kot varuh bdi na hribčku nad Celjem in se ozira proti Pohorju in Savinski dolini. Zadnja leta smo lepo obnovili streho in vso notranjost, letos pa smo dodali še nov daritveni oltar in sedeže za duhovnika in ministrante. Iz lesa jih je izdelal domači mojster Franci Dobrajc po načrtih arhitektke Vere Klepej-Turnšek, ki je v obrazložitvi načrta zapisala: »Oltar v cerkvi je del liturgične opreme in hkrati mesto, ki v cerkvi označuje bistveno dejanje Kristusove daritve.... Zato oltar nosi v sebi simbole celotne zgodovine darovanja – starozaveznega darovanja Bogu, ko so Izraelci darovali Bogu žgalne daritve kozlov in jagnjet, ter Kristusove daritve, ko je On sam stopil na mesto

žrtvenega jagnjeta. Tako simbol oltarja v sebi združuje žrtvenik, grob in mizo zadnje večerje«. Na praznik sv. Ane, 27. julija, je novo opremo ob navzočnosti številnih vernikov od blizu in daleč blagoslovil celjski škof, dr. Stanislav Lipovšek.

Avgusta smo obhajali god sv. Lovrenca v Kompolah. Sveto mašo je vodil naš rojak, dr. Miran Sajovic, ki je dekan fakultete na salezijanski univerzi v Rimu. Zunanji odsev farnega zavetnika se je pokazal

tudi v prebeljeni zunanosti cerkve. Tako je po lanskoletni obnovi zvonika sedaj vsa zgradba dobila nov, zdrav in svež obraz.

September prinese nov veter v naše župnije. Začetek verouka pomeni nove izzive in tudi naloge tako za duhovnike in katehiste kot tudi za starše in otroke. Ob zaposlenosti staršev in otrok se trudimo uskladiti urnik med šolskimi in obšolski dejavnostmi ter možnostmi župnije na drugi strani. V duhovni in mo-

ralni zmedi sedanjega časa še bolj ču-timo, kako potrebni smo dobre vzgoje in prave vere. Vera pa ni le stvar razuma, učenja ali vedenja, ampak je še bolj stvar srca, celotnega človeka, njegovega mišljenja, čutenja in ravnanja. Zato je vzgoja v veri (kateheza) nekaj drugega kot šolski predmet, saj ne gre za golo poučevanje, ampak gre za stil življenja, za molitev, za daritev svete maše, za hvaležnost, za pomoč sočloveku, za korektne odnose. Cilj pastoralnega dela ni prejem zakramentov, obhajilo ali birma, ampak je cilj polno življenje iz vere in človeškega dostojanstva. Če pa želimo, da bi otroci in mladi rasli v smeri razumske, socialne in verske zrelosti, je potrebno veliko sodelovanja tudi staršev, učiteljev in katehetov. To smo v neki meri skušali uresničevati tudi na župnijskem dnevu, ki samo ga letos pripravili že četrtič. Lepo jesen in ustvarjalno delo v šoli in pri verouku želimo!

– Miha Herman,
župnik na Teharjah in
pri Sv. Lovrencu nad
Štorami

4. župnijski dan pri svetem Martinu prevetрил miselne korenine in razvedril duha

Dogodek, ki pusti pečat v človekovem spominu, v prostranstvu uma in globini duše hkrati. Samo zato, ker so ljudje za nekaj ur izklopili: hitenje od ene k drugi dolžnosti, stradanje bližine zaradi nuje odgovaranja na klice ali zgolj klike, miselna križpotja, s katerimi se srečujejo z obveznostmi za (v)naprej. Da, 10. septembra letos je 4. župnijski dan na Teharjah, ki se je po blagoslovu v cerkvi odvijal ob boku le-te – pod šotorski-mi oboki – v jadra razpoložen tistih, ki smo se ga udeležili, prinašal ravno takšna občutja. Trenutke smo si podaljšali z resničnimi dialogi; pristnimi, hipoma podčrtanimi z duhovno globino ali širino, vseskozi pa temelječimi na ideji pravega, iz Dobrega izhajajočega.

Oltar je tokrat izstopal po barvah, ki smo jih občudovali na številnih otroških torbah ter peresnicah. Otroci so jih s ponosom in posebno radostjo postavili tjakaj. Preden smo se povsem prepustili Božjemu vodilu, spoznavnem v Besedi in pesmi, ki jo je med nas velikodušno širil Mešani cerkveni pevski zbor z znatno energijo glasbeno dovršenega (in skovanega v

skrbni izbiri zborovodkinje Manice Godec), je gospod župnik simbolno blagoslovil pričetek novega šolskega leta. Veliko otrok je popestrilo dogajanje med sveto mašo, še več nas je bilo, ki smo se med spremljanjem celotne slovesnosti

spomnili na dni, ko je bila glavna in pomembna skrb šola. To, da je najboljša šola tista, ki nam jo vsak trenutek ponuja življenje samo po sebi, ni potrebno posebej poudarjati, vendar pa je včasih kakšna lekcija prav kruta in tako tudi ta. Pomemben opomnik, kako zelo smo minljivi, je bila grenka smrt izredno velikega stebra župnije, t.j.: Francija Kača, kar je bilo moč spoznati tudi v razvedrilnem delu druženja ob cerkvi svetega Martina.

Nastopajoči (mimogrede: bilo jih je več kot znanih apostolov) so svoj repertoar predvsem zaradi spoštovanja do pokojnega priredili, v marsikaterem izmed navzočih pa sem imela priložnost prepoznati ravno njega, zgoraj omenjenega, ki ga ni bilo več med nami. A vendar je pesem tista, ki zgovorno pripoveduje o marsičem, pogosto o minljivosti časa. O tem, da navsezadnje ostaja samo izraziti občutek, kako smo z vsem angažmajem za skupnost naredili dobro. Ki je o(b)stalo. V cerkveni arhitekturi. V ljudeh, ki ostanejo, ko mi odidemo.

V dvorani župnišča smo zmogli občudovati neštete stvaritve, ki so jih ustvarile pridne roke številnih iz društva upokojenk na Teharjah (od klekljanih prtičkov, prtov do angelčkov iz testenin), si ogledali skrbno ter kronološko dodelano arhivsko zbirko fotografij Alojza Žnidarja, se ustavili ob risarskih spret-

nostih mladih nadobudnežev, ki so jih animatorji znali motivirati k pravih potezam Dobrega na beli podlagi.

Vreme ni bilo najbolj sončno, zato pa je vse dogajanje, ki smo ga soustvarili, dajalo tenzijo sončnega dotika z resničnim in praviim - (so)človekom.

Nekoliko zanimanja smo zbudili tudi s kratko predstavitvijo fotografij, podčrtanih z govorno besedo, ki so asociirale zlasti na dejstvo, da pridružena župnija svetega Lovrenca v Kompolah letošnje jesen (v nedeljo, 22. 10. 2017, ob 10. uri) obhaja 20. obletnico obstoja samostojnosti. Temu na čast se bo na predviden datum odvijalo praznovanje, zato tjakaj vabljeni vsi, ki ste zamudili letošnji dan, ko smo mnogi farani in faranke obeh župnij za nekaj ur zaprli vrata svojih domov in vstopili v prostrane sobane tistega posameznika, s katerim smo imeli priliko vsaj nekaj minut kramljati.

Prostore, v katerih se dnevno nahajam, si rada obogatim z risbicami otrok, iz katerih žari poseben – Božji dar. Tako bom v svojo zbirko dodala tega, ki sem ga na 4. župnijskem dnevu prejela od naše mlade, zveste ministrantke Katarine. Njen morsk motiv me bo vedno ponesel v čas, ko se vse umiri. Celo žalostno srce ali razdvojeni jaz, ki že dolgo ni doživel pristnega. Le-tega je še vedno mogoče samo iz oči v oči.

Ne izgubljam priložnosti, da storimo to vsaj enkrat letno. Za daljši čas. Zgolj na ta način smo pomemben zidak v bivaku obeh župnij. Če vogelni, no, to presojo pa prepuščam vam. Do 5. župnijskega dne imate manevara za tovrstni premislek več kot dovolj, o tem, da se pri svetem Lovrencu snidemo na slovesnosti še pred praznikom vseh svetih, pa sploh ne dvomim.

– Mateja Zakešek

Zlata poroka

V soboto 17. junija, sta si po 50. letih ponovno nadela zlata prstana Emilija in Janez, Anzi in Milka, iz Šentjanža nad Štorami. Najprej pred župnikom v cerkvi v Kompolah, nato še pred matiškarko. Vso presenečenje so jima pripravili njujni štirje otroci, pa tudi deset vnukov in tudi pravnučki. Veselje se je začelo na turistični kmetiji Turk, kjer gospodari njuna hči Milkica z zetom Srečkom, se

nadaljevalo v Kompolah, kjer ju je s svati pričakala godba na pihala, v kateri igra njun sin Sandi s hčerko. Glavno rajanje pa je bilo na turistični kmetiji Založnik v Orehovcu pri Zibiki na Kozjanskem, kjer je igral ansambel Turk, katerega član je eden od vnukov zlatoporočencev.

Vsi navzoči svatje želimo zlatoporočencema še mnogo zdravih in srečnih let.

»Presenečenje je popolnoma uspelo!«, pravita slavljenca, ki se ob tej priložnosti zahvaljujeta vsem, ki so nepozabno zlato poroko organizirali, ju spremljali k poročnem obredu in pri njem kakorkoli sodelovali.

↳ Jože Jurc, Emilija in Janez

Zlata poroka Jožeta in Marice Kukovič

Ko govorimo o zlatu, vedno pomislimo na nekaj bleščečega, bogatega, skratka dobrega. In če gre za zlato poroko, je to zlato še toliko več vredno, saj je potrebno poleg potrpljenja imeti tudi nekaj zdravja in sreče, da lahko 50 skupnih let doživiš z ljubljeno osebo.

To srečo sta imela tudi zakonca Kukovič - Jože in Marica iz Laške vasi pri Štorah. Kljub temu, kar sem v uvodu zapisal, pa sama priznavata, da jima v življenju ni bilo vedno z rožicami postlano. V življenju so tudi trenutki, ki niso samo sončni in srečni, ampak nas obdajajo tudi takšni, ki imajo okus po pelinu.

Zlato poroko sta praznovala na vroč poletni dan konec julija. V svate sta povabila svojo žlahto, prijatelje in znance, da se skupaj poveselejo. Cerkevni obred je potekal v cerkvi Svetega Martina na Teharjih. Redko se zgodi, da bi zlatoporočenca imela prvi priči, a Jože in Marica sta jih imela. Brat Peter in svak Tonči sta zopet ponosno in častno opravila to nalogo.

Veselo razpoloženje se je nadaljevalo v gostišču ob domači glasbi. Domača glasba ima v njunem življenju posebno mesto, saj sama igrata harmoniko in klarinet in s svojimi vižami sta razveseljevala

ljudi, ki so jih povabili v goste. Igrala sta na številnih ohceti, zato sta si zaželela takšnega pristnega vzdušja tudi na svoji zlato poroki. Poleg glasbe, ki je bila njuna sopotnica celo življenje, pa sta si v Laški vasi zgradila prijeten dom. Velikokrat sta omenila, kako težak je bil dostop do njune parcele, saj je do nje vodila takšna steza, da je bilo potrebno še kolo prineseti na ramenih. Z vztrajnostjo, ki jima je nikoli ni manjkalo, sta »na roke« zgradila cesto, da so lahko začeli dovažati material za gradnjo. Hišo pa sta bolj ali manj delala v lastni režiji.

Bolj kot ceste in materialnih stvari pa sta

kjer vsako nedeljo s petjem sodelujeta pri maši. Vmes je potrebno obiskovati še pevske vaje. Za dušo pa še vedno zagrata kot nekoč. Tiste stare viže, na ljudski način, kot znata le onadva. Čas se najde tudi za domače živali, ki jih je potrebno vsak dan nakrmiti. Jože še vedno rad preizkusi tudi gobarsko srečo. Vsi radi povprašamo, kakšen je recept za takšno dolgo skupno življenje. Imeti moraš pravo vero in močno ljubezen. Pa gre. Ostanita še naprej zgled poštenega življenja in bodita živo znamenje najmočnejše sile na svetu.

– Dušan Volavšek

se razveselila rojstev hčera – Marjetke in Nataše. Vsaka izmed njih si je ustvarila svojo družino. Neizmerno sta srečna, ko se k njima oglasijo vnuki. Z veseljem delita zgodbe iz svojega življenja. Tiste o svojem zgodnjem otroštvu, ki je bilo drugačno od današnjih dni, pa vse do teh iz zdajšnjih časov, kjer so v zgodbah že prepleteni dogodki, v katerih se prepoznajo tudi vnuki.

Tudi sedaj, ko ima Marica novo titulo - zlata nevesta, ni nič manj aktivna. In če imamo zlato nevesto, potem moramo imeti tudi zlatega ženina - Jožeta. Skupaj torej zlati par. Njuna aktivnost je še vedno povezana s pesmijo in glasbo. Sta člana župnijskega pevskega zbora,

Srečanje prostovoljcev programa Starejši za starejše

21. septembra smo v Vojniku imeli srečanje vseh prostovoljcev programa Starejši za starejše iz celjske regije. Lahko se pohvalim, da so prostovoljci Društva upokojencev Štore številčno prednjačili pred ostalimi društvi. Za veseli del srečanja je poskrbel ansambel Milana Verbotna, ki je za nas brezplačno igral, stroške srečanja pa nam je krila Zveza društev upokojencev Slovenije.

Prisluhnili smo dobrodošlici, ki nam jo je namenil župan Vojnika, besedam Mire Iskrač, kako pomembno je biti prostovoljec, pokrajinski koordinatorki ter po-

hvalnim besedam vodje programskega sveta ZDUS Anki Osterman, ki je povedala, da smo najuspešnejša pokrajina v Sloveniji. Čestitala je vsem prostovoljcem za priznanje, ki ga je prejel ZDUS za naš program, saj je edini te vrste v Evropi. Veseli smo, da smo tudi prostovoljci iz DU Štore primaknili kamenček k tem mozaiku. Priznanje Državljan Evrope 2017 smo prejeli edini iz Slovenije samo prostovoljci ZDUS.

Vsak izmed prostovoljcev ima včasih tudi trenutek, ko razmišlja, kako dolgo bo še zmožel svoje poslanstvo. Kljub

vsemu še vztrajamo, saj s tem, ko koga osrečimo, poskrbimo tudi za svoje dobro počutje. Zavedamo se, da imamo neprecenljivo naložbo, ki marsikomu pomaga, da so dnevi v jeseni življenja lepši. Boleče za vse nas pa je, ko se soočamo z vrstniki, ki ne potrebujejo samo lepe besede, ampak tudi stvari, ki so potrebne za vsakdanje preživetje. Kako nemočni se počutimo in kako žalostni ob spoznanju, da nekateri ne živijo življenja ampak življenje, težko preživljajo. Za takšne ljudi smo mi prostovoljci žarek upanja. Naš obisk je lahko okno v son-

čen dan, saj se nam obiskani lahko zaupajo, mi pa potem z njihovo privolitvijo prenesemo problem ustreznim službam. Zaskrbljujoče je, da se zelo malo mlajših upokojencev vključuje v naš program. Kdo bo nadaljeval naše poslanstvo, ali za nami res prihaja družba, ki želi za vsak korak plačilo? Ali nas bodo res prenizke pokojnine pripeljale do tega, da bomo razmišljali o tem, kako bomo plačevali položnice, in ali nam bo potem še ostalo kaj za vsakdanji kruh? Kako težko mi starejši izrečemo besedico prosim, saj mlajši velikokrat nimajo časa za nas. Dr. Mateja Kožuh je nekoč dejala, da je delo pri našem programu investicija za čas, ko bomo mi potrebovali pomoč naših sosedov, zato ne obupajmo. Ena kapljica vode sicer ne more napojiti zemlje, veliko kapljic pa lahko zruši jezove. Razšli smo se z mislijo, da nas dobrota, ki jo razdajamo svojim vrstnikom, povezuje in kako nas niti, ki nas prepletajo, združujejo.

– Ivanka Tofant

NOVO V ŠTORAH

Pekarna Geršak pred DOMOM LIPA ŠTORE

Tradicija iz družine z ljubeznijo z vami že od leta 1929

PON., TOR., ČET., PET.
OD 7:00 DO 13:00 URE

V SOBOTO
OD 7:00 DO 12:00 URE

KUPON ZA 15%
popust na celotni
nakup

veljavnost kupona
do 31. 10. 2017

Zaključna prireditev v Vrtcu Lipa

V torek, 20. 6. 2017, smo imeli v našem vrtcu zaključno prireditev. Prireditev je namenjena gibalnim dejavnostim otrok in staršev. Tokrat smo se odločili, da jo bomo izvedli v športnem parku na Lipi. Kovinar Štore nam je prijazno ponudil uporabo njihovih prostorov. Že v dopoldanskem času sva z vzgojiteljico Niko pripravili poligon z gibalnimi nalogami, ki so bile razdeljene glede na starost. Enostavnejše za prvo in zahtevnejše za drugo starostno obdobje. Naloge z naravnimi oblikami gibanja, kot so tek, poskoki, met žoge v koš, prenašanje bremen, plazenje skozi tunnel smo popestrili tudi z zabavnimi igrami. Voda je bila prijetna osvežitev na ta vroč poletni dan. Za konec pa še sladoleđ, ki so ga pripravile kuharice našega vrtca. Kar nekaj staršev je bilo poleg svojih otrok gibalno aktivnih, tudi primerno obuti in oblečeni so v večini prišli. Želimo si še več takšnega sodelovanja, pri katerem so starši aktivni in ne samo pasivni opazovalci. Saj vemo, da je zgled najboljši učitelj.

– Karmen Gorjup Žgank

NARobe ŠOLA

*Če šola bi narobe b'la,
bi kreda z nami risala.
»Učiteljce« bi mi najeli
in stoli bi na nas sedeli.*

*Delali bi malico
za kuharje in kuhar'co.
A sendviči bili bi zlo,
saj mi za njih kosilo smo.*

*Nas bi nosile šolske torbe,
v peresnici pa b'le bi borbe.
Svinčniki bi se mečevali,
kuliji pa modrovali.*

*Peresnica bi rekla: »Stop!«
Iz nje bi bil sam velik pok.
Vsi svinčniki bi ven zleteli,
v razredu disko bi imeli.*

*Učenci pa odprtih ust,
bi mislili na nov dopust.
A zdaj zaslišim šolski zvonec
in pesmice je moje konec.*

Neva Guček, 5. a

NARobe ŠOLA

*Moja šola je narobe šola.
Mi učimo učiteljico,
tabla ji narekuje,
cel razred jo glasno sprašuje.*

*Stoli sedijo na nas,
mi pišemo pod mizo
in kričimo na ves glas.*

*Knjižnica je v knjigi,
ravnateljica pa doma,
ker na naši šoli znanje je doma.*

*Pri telovadbi lupimo krompir,
pri kosilu pa igramo klavir.*

Vid Žveplan, 5. a

UČITELJSKI OBROČI

*Ko zaspim,
se v norih sanjah prebudim!
Da v šoli za mizo sedim
in čevelj v glavo dobim.
Nato omedlim
in se na visokem hribu zbudim.*

*Učiteljice se smejejo kot nore,
ne morem se zbuditi iz te nočne
more!*

*Naenkrat sedejo v obroče,
za njimi pa postaja vse bolj vroče,
Ko se po visokem travniku spustijo,
se mi zdi, da še bolj obnorijo.*

*Do konca brega pridrvijo,
takrat pa, jojmene!
Še mene dol spustijo,
še, še, še, mi govorijo,
ne nehajo in me morijo.*

*Z obroči norijo sem in tja,
kot da konec je sveta!
Še dobro, da budilka je zvonila
in med pred grozo to rešila!*

Lana Kačičnik, 5. a

BONSAI

*O bonsai, kako si kaj?
V skalovju živiš
in proti obzorju strmiš.*

*Čez brado iglasto se zazreš
v spomine svoje zdaj,
ki segajo stoletja nazaj.*

*Po deblu tvojem vidi se,
kaj življenje ti storilo je.
Še naprej rasti in cveti v nebo,
opozarjaj nas na dobro in slabo.*

*Z lepoto svojo
razveseli vsako oko,
ki imela bo čast,
da ozrlo te bo.*

Teo Podpečan, 5.b

V Vrtcu Lipa je v vseh skupinah ponovno živahno, saj je vrtec v mesecu septembru začelo obiskovati kar 190 otrok. V najstarejši skupini Temno rdečih palčkov smo se spoznavali z različnimi socialnimi igrami, pogovarjali smo se, kako smo preživeli brezskrbne počitnice in svoje prijetne spomine upodobili na papirju. Glasilke smo preizkušali pri učenju novih pesmic in se razgibali v telovadnici ter na sprehodih v okolici vrtca, kjer smo se lahko sprehodili po novo asfaltiranem pločniku. Spoznali smo igrivo košarko z Lipkom, tako da smo se preizkusili v različnih gibalnih poligonih. Nestrpno pričakujemo nove dogodivščine in izkušnje, ki nas čakajo v tem letu.

Prvič v šolo

September je tu! Šolski zvonec kliče. V Osnovno šolo Štore je nadobudno zakorakalo 31, na podružnično šolo v Kompole pa 10 prvošolcev.

V mali telovadnici šole v Štolah je otroke in starše najprej prijazno pozdravila ravnateljica Mojca Rožman, nato pa so vsi zbrani uživali ob predstavi Prvi šolski dan, v kateri jih je nasmejaj zajček Rudi.

→ Učiteljice
1. razredov

Pozdrav ptic miru I

Mir je sožitje, razumevanje, upoštevanje drug drugega, svoboda, občutek zadovoljstva in sreče med ljudmi, občutek varnosti – vse, kar omogoča človeku notranje zadovoljstvo in možnost polnega življenja.

Na žalost se po svetu dogaja mnogo slabega, kar onemogoča ljudem živeti v miru: vojne, gospodarske težave, politični boji, grožnje, rivalstvo za gospodarsko nadvlado, nasilje in kriminal, kar preprečuje mirno življenje ljudem in zasenči lepoto miru. V ozadju je vedno človek, ki spodbudi rušenje miru, še posebej, kadar pridobi oblast nad drugimi ljudmi. Prav tako je vedno človek nosilec miru in s svojim delom, besedami in ravnanji, ki spodbujajo mir med ljudmi.

Svetovni dan miru – 21. september je namenjen opominu ljudem, da je mir v svetu, v državi in v ožjem okolju izhodišče za zadovoljstvo človeštva.

Osnovna šola Štore se že vrsto let pridružuje mednarodnemu projektu Osnovne šole Lava »Pozdrav ptic miru«. S sodelovanjem v projektu si želimo izboljševati stanje v družbi, predvsem na področju medosebnih odnosov. **SLOGAN** projekta je **SODELUJ IN SPREMENI!**

V šolskem letu 2017/18 se osrednja tema glasi **»RAZBLINIMO PREDSDODKE, SPOŠTUJMO DRUGAČNOST«.**

Naše okolje se vedno bolj spreminja. Ljudje se preseljujejo in prinašajo s seboj druge navade in kulturo. Mnogo ljudi prežene z domačih domov v tujino želja po dostojnem zaslužku in možnosti, da zagotovijo družini ustrezno preživetje. Med nami so tudi begunci, ki so domove morali zapustiti, da so obvarovali svoja življenja pred vojnim nasiljem. Med nami so tudi ljudje, ki jih je življenje zaznamovalo z invalidnostjo ali z drugimi težavami in potrebujejo našo pomoč. Vse to nas bega, vendar to so ljudje, ki želijo svoj košček sreče in miru, kakor si ga želimo mi. Če gledamo na vse z vidika letošnjega slogana »Drugačnost nas plemeniti«, smo sposobni drugačnost sprejemati in širiti mir med ljudmi.

Na 21. september se v OŠ Štore intenzivno pripravljamo, saj na ta dan nosimo z učenci po občini poslanico ptičk miru. Učiteljice otrok pri likovni umetnosti in v podaljšanem bivanju spodbujajo otroke, da izdelujejo ptičke in plakate, s katerimi obeležimo ta dan. Delitev ptičk razveseljuje učence in tudi krajanje, ki jih od njih prejmejo.

→ Zdenka Grafenauer Konšak

Ekoakcijski načrt projekta Ekošole za šolsko leto 2017/18

Za ohranitev t. i. Zelene zastave in naziva Ekošola bomo v začetku šolskega leta v prenovljeni

Ekoaplikaciji izpolnili vseh sedem korakov, izvedli vsaj tri projekte iz ponujenega seznama projektov za šolsko leto 2017/18

in poravnali pristojbino.

V ekoakcijski načrt bomo vključili ozaveščevalno akcijo zbiranja starega papirja, ki vključuje štiri zbiralne akcije (27. 9. in 15. 11. 2017, 11. 4. in 20. 6. 2018) s promocijo za učence, njihove starše, stare starše, druge sorodnike, znance, sosede, delavce šole, druge občane in podjetja v kraju. Izvedli bomo več zbiralnih akcij v ekokotičku (prazni tonerji in kartuše, odpadne baterije, sijalke in mali aparati, plastični pokrovčki) ter sodelo-

vali pri izbirnih dejavnostih (Tradicionalni slovenski zajtrk, Shema šolskega sadja in zelenjave,...) in natečajih.

Poleg tega bomo 20. 4. 2018, ob svetovnem dnevu Zemlje, izvedli dan dejavnosti - Ekodan za vse učence naše šole. Ekološke vsebine bomo vključevali tudi v oddaje šolskega radia. Skrbeli bomo za urejeno okolico šole, ločevali odpadke po učilnicah, hodnikih in jedilnici ter varčno uporabljali vodo, sanitetni material in električno energijo. Sprotni bomo obveščali učence o aktualnih informacijah in vsebinah preko ekotable in v ekokotičku. Druge obiskovalce šole bomo obveščali preko TV ekrana v avli šole in zavihka šolske spletne strani. Sodelovali bomo z domom starejših občanov.

Izvedli bomo dobrodelni zbiralni akciji, saj želimo učencem privzgojiti pozitiven odnos do sočloveka, živali in naravnega okolja:

1. Zbiranje hrane, odej za brezdomne živali (psi, mačke) v zavetišču Zonzani (september, oktober 2017).
2. Zbiranje toplih zimskih otroških oblačil (bunde, šali, rokavice, kape) za Rdeči križ (november, december 2017).

Cilji in vsebine Ekošole so povezani z učnimi načrti v vseh razredih in jih poleg rednega pouka zasledujemo in uresničujemo pri dnevih dejavnosti, interesnih dejavnostih, razrednih urah, med odmori, pri malici,... in preko drugih projektov na šoli.

→ Andreja Prostor

POLETJE

*Poletje najlepši čas je leta,
ko še koruza ni požeta.
Sonce visoko na nebu sije,
nikdar za oblake temne skrije.*

*Z družino mi na morje gremo,
zvečer v disko še ne smemo.
A na plaži se lahko igramo,
veliko žogo si podamo.*

*Pa bilo počitnic je konec,
zazvonil je šolski zvonec.
Prijela zvezke sem v roko,
šolsko leto vem, da super bo.*

Lea Jurkošek, 5. a

PRIJATELJI

*Prijatelji so zvesti
in znani so po gesti,
to njihov je pozdrav,
ki seže do planjav.*

*Prijazni so zelo
ter mi pomagajo,
če rabim jih ob sebi,
so vedno tu ob meni.*

*A najlepše je to,
da blizu stanujemo.
V šoli vsi sedimo
in skupaj se učimo.*

Neva Guček, 5. a

Celje Lopata Dobrna Vojnik Ljubecna Ponikva Šentjur Šmarje Štore Rog. Slatina

GLASBENA ŠOLA

MLINAR

(041 835 787)

Učimo tudi na vašem domu.

Možna izposoja instrumenta.

Diatonična harmonika, synthesizer, klarinet, saksofon, solo petje, kitara, električna kitara, bas kitara, kontrabas

glasbenasolamlinar.si

OBČINA ŠTORE

**VABI NA ODPRTJE
OBNOVLJENEGA DELA CESTE
ULICE CVETKE JERIN in
NOVEGA OBRAČALIŠČA PRI OŠ ŠTORE,**

**ki bo v sredo, 4. 10. 2017,
ob 15. uri
pri OŠ Štore**

VLJUDNO VABLJENI!

POZIV S POVABILOM LOKALNIM PONUDNIKOM, TURISTIČNIM IN IZLETNIŠKIM DOMAČIJAM

Občina Štore izvaja aktivnosti spodbujanja razvoja turizma in vzpostavlja vsebine za prepoznavno turistično območje.

Zato vas vabimo in pozivamo, da nam posredujete besedila, kontaktne podatke in fotografije vaše ponudbe oz. ponudbo vaše domačije. Vašo ponudbo želimo vključiti v vsebine na spletni strani občine (www.store.si) in v tiskovine, ki jih pripravljamo (zloženke in zgibanke za sejemske ponudbe in drugo promocijo).

Območje naše občine ponuja zgodovino in tradicijo, lepo naravo, nemalo možnosti za rekreacijo, dobro gostinsko ponudbo in domače dobrote. Skupaj lahko poskrbimo za pester nabor in promocijo lokalne ponudbe.

Podatke lahko posredujete osebno na
Občino Štore, Cesta XIV. divizije 15, 3220 Štore
ali preko e-pošte na naslov obcina@store.si

Veselimo se sodelovanja z vami!

ŠKD RUDAR PEČOVJE IN OBČINA ŠTORE

vabita na JESENSKI KONCERT, ki bo v
petek, 13. 10. 2017, ob 19. uri
v KULTURNEM DOMU ŠTORE

Nastopili bodo

KLAPA BONACA KVATROPIRCI OGNJENI MUZIKANTI

Cena vstopnice: 15,00 EUR

Predprodaja vstopnic: Občina Štore, Bife OPOKA,
Kavarna DEL MORO (Mercator Lipa Štore) in uro pred koncertom.

Več info na: obcina@store.si in www.store.si

VLJUDNO VABLJENI!

Almini dnevi na Svetini 2017

**ANTARKTIKA
BARBARA POPIT**

SOBOTA, 14. oktober, ob 18. uri

**Ekološka kmetija pri Starem mlinu,
Šentjanž nad Štorami 1**

BREZPLAČNO POTOPISNO PREDAVANJE

Almini dnevi na Svetini 2017

SVETINA

NEDELJA

**15. oktober
ob 10. uri**

- tekmovanje v kuhanju golaža
- podeželska tržnica
- druženje z Almo
- kulturni program
- prikaz kmečkih opravil

Vabimo vas, da se s svojo ekipo udeležite tekmovanja v kuhanju golaža v kotličku. Tudi, če se tekmovanja ne boste udeležili, nas samo obiščite in se sprehodite po podeželski tržnici, uživajte v kulturnem programu, poizkusite zmagovalni golaž in si oglejte čare ene najlepših hribovskih vasic v Sloveniji.

Prijava in informacije: tel.: 070 578 792 (Emil), tel.: 051 605 414 (Mojca)

Turistično društvo Štore
Udarniška ulica 10, 3220 Štore
turisti@vstorah.si

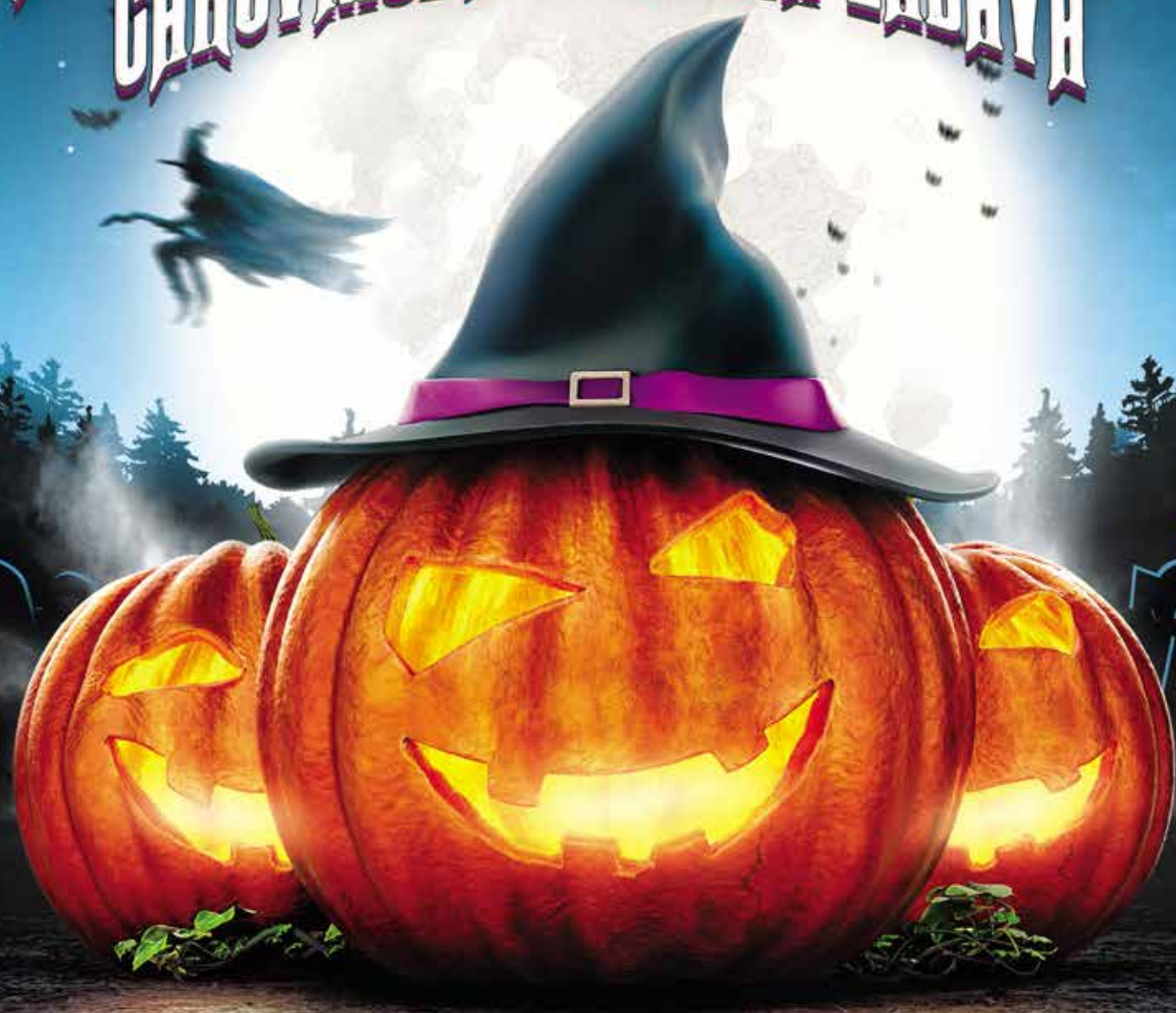
Občina Štore

TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE PRIREJA

NOČ ČAROVNIC

ČAROVNIŠKA OTROŠKA ZABAVA

31. 10. OB 16. URI, KULTURNI DOM ŠTORE

ČAROVNICE IN ČAROVNIKI, NABRUSITE METLE IN PRILETITE! IMELI SE BOMO SUPER!

Občina Štore, Vinogradniško društvo Polič Štore,
kmetija Kroflič in ŠKD Rudar Pečovje

**VABIJO
NA
MARTINOVANJE,**

ki bo v soboto, **11. 11. 2017,**

od 11. ure dalje

pred trgovskim centrom Mercator na Lipi,
kjer boste lahko degustirali mlado vino.

VLJUDNO VABLJENI!

OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK« KULTURNI DOM ŠTORE

SEZONA 2017/2018

Informacije: Občina Štore, 03/780 38 40, 031 367 889,
obcina@store.si

Glasbeno gledališče

**MELITE
DSOJNIK**

BUTALCI
24. 11. 2017 ob 17.00

ČAROBNA SMREČICA
(predstava z obiskom
Božička)
15. 12. 2017 ob 17.00

RIBIČ IN NJEGOVA ŽENA
19. 1. 2018 ob 17.00

ZGODBA O DVEH KOZAH
16. 2. 2018 ob 17.00

MARKO SKAČE
9. 3. 2018 ob 17.00

Organizatorji: Občina Štore, ŠKD Rudar Pečovje, TD Štore in ŠD Kovinar Štore
**Vpis abonmaja in prodaja posameznih vstopnic za leto 2017/2018
poteka na Občini Štore in 1 uro pred predstavo**

Cena abonmaja otroci: 15 EUR
Cena abonmaja odrasli: 15 EUR
Cena posamezne predstave: 5 EUR

Otroci do 2. leta imajo brezplačen vstop, njihovi spremljevalci pa plačajo ceno abonmaja oz. posamezne predstave.

Abonma vključuje tudi predstavo z obiskom Božička, zato tistim, ki bodo kupili abonma, ne bo potrebno posebej kupiti vstopnic za božičkovanje.

Športno društvo KOVINAR Štore
Udarniška ulica 10, 3220 Štore
tel.: 03 780 00 77

info@kovinar-store.si, kovinar.store@siol.net
www.kovinar-store.si

VABILO K VPISU V NOGOMETNO ŠOLO

NK KOVINAR vabi vse otroke **od 5. leta dalje**, ki imajo veselje do igranja nogometa, v nogometno šolo, ki poteka na nogometnem igrišču na Lipi v Štorah.

Vse informacije dobite pri Matjažu Štancarju na telefonski številki 041/674 095.

1930
2010

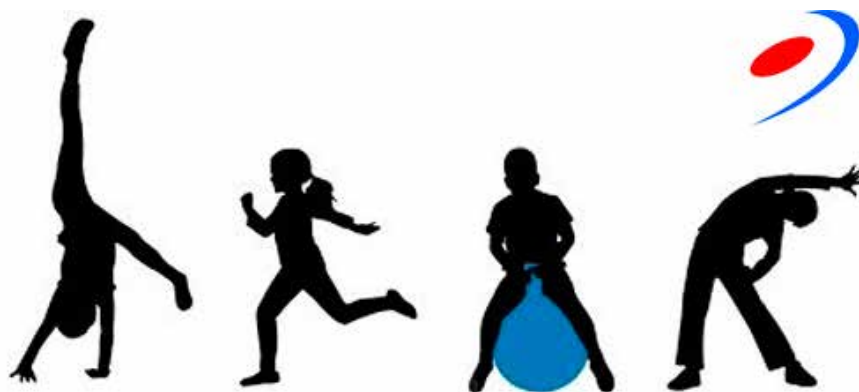
Športno društvo KOVINAR Štore
Udarniška ulica 10, 3220 Štore
tel.: 03 780 00 77

ID za DDV: 23905727, matična številka: 5015073, TRR Banka Celje: 06000-0007303235, TRR Delavska hranilnica 61000-0000921362

Športno društvo KOVINAR Štore
Udarniška ulica 10, 3220 Štore
tel.: 03 780 00 77

info@kovinar-store.si, kovinar.store@siol.net
www.kovinar-store.si

TELOVADBA

KDO?

deklice od 5 do 10 let

KDAJ?

vsako sredo od 16.00 do 17.00

pričetek: 4. 10. 2017

KJE?

telovadnica OŠ Štore

INFORMACIJE IN PRIJAVA

vsako sredo pred vadbo

041/751-438 (Karmen Gorjup Žgank)

1930
2010

Športno društvo KOVINAR Štore
Udarniška ulica 10, 3220 Štore
tel.: 03 780 00 77

ID za DDV: 23905727, matična številka: 5015073, TRR Banka Celje: 06000-0007303235, TRR Delavska hranilnica 61000-0000921362

Ljubiteljski
Pevski Zbor
Štore

**ČLANI LJUBITELJSKEGA PEVSKEGA
ZBORA ŠTORE**

z zborovodkinjo Majo Sakelšek

VABIMO VSE,

**KI RADI IN Z VESELJEM PREPEVATE,
DA SE NAM PRIDRUŽITE.**

**DRUŽILI SE BOMO
OD SEPTEMBRA DO JUNIJA,
OB PONEDELJKIH
OB 19.30
V KULTURNEM DOMU.**

Prostovoljno gasilsko društvo ŠTORE

Donacije za obnovo in nakup moštvenega vozila

V letošnjem letu začnemo intenzivno urejanje gasilskega doma ter investicijo za prenovno voznega parka. Vsa nadaljnja sredstva, ki jih bomo zbrali, bodo namenjena nakupu prepotrebne opreme za zaščito in reševanje. Radi bi opremili našo novo bolničarko z zaščitno opremo in opremo za prvo pomoč, kamor spada tudi AED (defibrilator). S tem bomo tudi povečali varnost in hitrejšo prvo pomoč v občini Štore. V zadnjih letih smo s finančno pomočjo Občine Štore nabavili osebno zaščitno opremo, gasilsko lestev, izolirne dihalne aparate ter zamenjali garažna vrata. Gasilski dom, vozila in tehnična oprema pa potrebujejo celovito posodobitev.

V sklopu zbiranja DONACIJ - SPONZORSKIH SREDSTEV, bomo organizirali tudi dobrodelni koncert pod sloganom: VITEZI GASILSKIH VESELIC, ki bo potekal v Kulturnem domu Štore 17. novembra s pričetkom ob 18. uri. Več o sami akciji lahko spremljate preko naše spletne strani <http://pgd.store.si/donacije.html> ali preko javnih obvestil in raznih medijev.

Donirate lahko na več načinov:

- **Preko UPN – plačilni nalog**
Namen: Prostovoljni prispevek gasilskemu društvu Štore
Koda namena: CHAR
IBAN: SI56 0510 0801 5095 035
Referenca: 00 1234
Ime in naslov: Prostovoljno gasilsko društvo Štore, Cesta XIV. divizije 17, Štore
- **Preko sms donacij na številko: 1919** s pripisom
 - **PGDSTORE1** in donirali boste 1 €
 - **PGDSTORE5** in donirali boste 5 €
- **Donacije dohodnine**
Davčni zavezanci rezidenti lahko del dohodnine (največ 0,5 %), odmerjene od dohodkov, ki se všteto v letno davčno osnovo, namenite za naše društvo. V primeru, da ga ne dodelite točno določenemu upravičencu, ga obdrži država. Davčna številka društva: 99791986
Obrazec za dohodnino: [Spletni obrazec](#)
- **Donacije v blagajno**
Prispevek lahko izročite tudi blagajničarki ali pa v škatlo z napisom "prostovoljni prispevki", ki jo lahko poiščete na vsakem našem dogodku.
- **Zbiranje lesa**
Zbiramo vse vrste lesa, ki ga bomo potrebovali za obnovo turna in ki ga je naša gasilska ekipa pripravljena tudi sama prepeljati iz gozda in pripraviti za nadaljnjo predelavo ali prodajo. Akcijo bo vodil Robert Jurovič 031 002 055, s katerim se lahko dogovorite o vseh podrobnostih v zvezi z donacijo lesa.
- **Druge akcije**
V gasilskem društvu denar zbiramo tudi z drugimi akcijami. Tako bomo v septembru in oktobru zbirali odpadno železo ter druge barvne kovine in star papir. Akcijo bo vodil Robert Jurovič 031 002 055.
- Kot vsako leto pa bomo v decembru nosili po hišah koledarje. Ko se porodi ideja, jo radi izpeljemo. Zato nas redno spremljajte na naši spletni strani ali na Facebook strani. Za dostop do naše Facebook strani ne potrebujete uporabniškega računa ali profila, zato nas obiščite brez strahu.

Na pomoč!

KOLENDAR DOGODKOV V OBČINI ŠTORE 2017

ORGANIZATOR PRIREDITVE	DOGODEK	KDAJ	KJE	KONTAKT
STRELSKO DRUŠTVO KOVINAR ŠTORE	TRENING	VSAKO SREDO od 17. do 19. ure	NA STRELIŠČU	Vlado Bogdanović 041 438 805
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	ŠTORSKA KONJENICA	NEDELJA 1. 10. 2017	PO OBČINI ŠTORE	konjeniskodrurstvostore@gmail.com Cvetka Šuster 031 264 664
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	BLAGOSLOV KONJ	NEDELJA 1. 10. 2017	DRUŠTVENI PROSTORI GAJSKA HOSTA KOMPOLE	konjeniskodrurstvostore@gmail.com Cvetka Šuster 031 264 664
OBČINA ŠTORE	ODPRTJE OBNOVLJENEGA DELA CESTE ULICE CVETKE JERIN IN NOVEGA OBRAČALIŠČA PRI OŠ ŠTORE	SREDA 4. 10. 2017 ob 15.00	PRI OŠ ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 40 obcina@store.si
OBČINA ŠTORE IN ŠKD RUDAR PEČOVJE	JESENSKI KONCERT KLAPA BONACA KVATROPIRCI OGNJENI MUZIKANTI	PETEK 13. 10. 2017 ob 19.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 43 obcina@store.si
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	ALMINI DNEVI NA SVETINI: POTOPISNO PREDAVANJE Barbare Popit – Antarktika	SOBOTA 14. 10. 2017 ob 18.00	EKOLOŠKA KMETIJA PRI STAREM MLINU Šentjanž nad Štorami 1	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	ALMINI DNEVI NA SVETINI (kuhanje golaža, podeželska tržnica, druženje z Almo, kulturni program)	NEDELJA 15. 10. 2017 ob 10.00	SVETINA (igrišče)	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	POHOD	NEDELJA 15. 10. 2017	KRIŠKA GORA	Betka
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	DRUŽENJE, KOSTANJEV PIKNIK	NEDELJA 15. 10. 2017	DRUŠTVENI PROSTORI	Roman, Milan
OSNOVNA ŠOLA ŠTORE	KOMEMORACIJA	PETEK 27. 10. 2017 ob 12.00	OSNOVNA ŠOLA ŠTORE	Mojca Rožman 031 874 736
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	NOČ ČAROVNIC	TOREK 31. 10. 2017 ob 16.00	KULTURNI DOM ŠTORE	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
DRUŠTVO VINOGRADNIKOV IN KLE- TARJEV POLIČ ŠTORE	MARTINOVANJE – STOJNICA NA LIPI	SOBOTA 11. 11. 2017 od 11. ure dalje	PRED MERCATOR CENTROM NA LIPI	Stane Ferenčak 041 903 567
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	POHOD VRVNA TEHNIKA	SOBOTA 11. 11. 2017	KOPITNIK	Valter Jelen
STRELSKO DRUŠTVO KOVINAR ŠTORE	REGIJSKO TEKMOVANJE V STRELJANJU Z ZRAČNO PUŠKO	NOVEMBER	NA STRELIŠČU	Vlado Bogdanović 041 438 805
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOV- JE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK«: BUTALCI	PETEK 24. 11. 2017 ob 17.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 43 kultura@store.si
ŠTORSKO PEVSKO DRUŠTVO »OSTI JAREJ« in ORION BAND	KONCERT	SOBOTA 25. 11. 2017 ob 18.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Radica Kragelj 040 842 008
ŠPORTNO KULTURNO DRUŠTVO RUDAR PEČOVJE	BARBARIN POHOD	SOBOTA 2. 12. 2017 ob 8.00	PEČOVJE-TROBNI DOL	Leonida Cmok Kačičnik 041 353 404
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	POHOD NOČNI - MIKLAVŽEV	SREDA 6. 12. 2017	OŠ ŠTORE	Valter, Stane, Tjaša
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	MIKLAVŽEVANJE	SREDA 6. 12. 2017	PO OBČINI ŠTORE	konjeniskodrurstvostore@gmail.com Cvetka Šuster 031 264 664
OSNOVNA ŠOLA ŠTORE IN VRTEC LIPA	NOVOLETNI BAZAR NA PODRUŽNICI KOMPOLE	ČETRTEK 7. 12. 2017	POŠ KOMPOLE	Mojca Rožman 031 874 736
OSNOVNA ŠOLA ŠTORE	NOVOLETNI BAZAR	TOREK 12. 12. 2017	OŠ ŠTORE	Mojca Rožman 031 874 736
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOV- JE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK« ČAROBNA SMREČICA (predstava z obiskom božička)	PETEK 15. 12. 2017 ob 17.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 43 kultura@store.si
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	DRUŽENJE ZAKLJUČEK LETA	SOBOTA 16. 12. 2017	DRUŠTVENI PROSTORI	Roman, Brigita
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE, ŠTORSKO PEVSKO DRUŠTVO »OSTI JAREJ« IN KUD FOLKLORNA SKUPINA KOMPOLE	BOŽIČNI DOGODEK V LAŠKI VASI	ČETRTEK 21. 12. 2017 ob 17.00	LAŠKA VAS	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
ŽUPNIJA SVETINA IN DRUŠTVO PIHAL- NA GODBA SVETINA	POLNOČNICA	NEDELJA 24. 12. 2017 ob 24.00	SVETINA	Ivan Ulaga 040 746 780
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	ŽEGNANJE KONJ	TOREK 26. 12. 2017	TEHARJE	konjeniskodrurstvostore@gmail.com Cvetka Šuster 031 264 664
DRUŠTVO VINOGRADNIKOV IN KLE- TARJEV POLIČ ŠTORE	ŽEGNANJE VIN V ŠENTJANŽU, SVETA MAŠA	SREDA 27. 12. 2017	CERKEV SV. JANEZA	Stane Ferenčak 041 903 567
PIHALNI ORKESTER ŠTORSKIH ŽELE- ZARJEV ŠTORE	TRADICIONALNI KONCERT Z GOSTI	PETEK 29. 12. 2017 ob 18.00	KULTURNI DOM ŠTORE	kultura@store.si 03/780 38 43
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	SILVESTRSKI POHOD NA SREBOTNIK	NEDELJA 31. 12. 2017 opoldan	ZBOR V PROSTORI H TD, UDARNIŠKA 10	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOV- JE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK« RIBIČ IN NJEGOVA ŽENA	PETEK 19. 1. 2018 ob 17.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 43 kultura@store.si
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOV- JE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK« ZGODBA O DVEH KOZAH	PETEK 16. 2. 2018 ob 17.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 43 kultura@store.si
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOV- JE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK« MARKO SKAČE	PETEK 9. 3. 2018 ob 17.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 43 kultura@store.si

